

"VIENYBE LIETUVINKU"

ISEINA KAS SEREDA

Brooklyn New York.

Prenumerata metams:

Suvienytose Valstijose \$2.00

Europoje ir kitur \$3.00

Kanadoje \$2.50

Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujų Metų.

Apgarsinimų kainų klausite laišku:

J. J. Paukštis ir K. Brazys

120-124 GRAND ST.

BROOKLYN NEW YORK.

VIENYBE

LIETUVINKU

Visuomenės, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 31.

Brooklyn, N. Y. 31 d. Liepos (July) 1912 m.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Metai XXVII.

Mūsų „Parlamentas.“

Nesenai per atsibuvusį Tėvynės Mylėtojų Draugystės seimą Brooklyne, tarpe kitų buvusių svečių atsilankė ir gerb. Dr. Šliupas, kuris pakvies tas kokiamai tai organizacijos klausime ištarti savo nuomonę, tarpe ko kito paskė, jog visos mūsų dabar buvusis TMD. seimas. Tarasi buvo dirbtai toje pakrajoje, idant šią nuomonę sužadinti visose mūsų organizacijose ir aulinkui vieton kasmetinių seimų, seimelių ir konferencijų įvesti madą šaukti visoutinus Amerikos lietuviškų draugijų susiviazimuis.

Nera abejonės, kad šitokia nauja nuomonė daugeliui pasirodys čysta chimerą, sapnui, svajone. Ypatinai jos baidysis visi tie, kurių priprate eiti syki išvaryta vaga. Jie jokin būdu nesupras: kaip tai galima visokiu pakraipu draugijoms sykiu laikyti seimą! Juk kiekvienos yra kitoki reikalai. Tačiaus kas arti pažista kiekvienos šalies parlamentą, kongresą, dūmą, reichstagą, etc., tas žino, kad tose istaigose esti nuvarstoma neišpasakyta dalykai. Bet užtai čia nesaplankiama jokios degančio tos tautos ar vienpatystės reikalo. Jeigu visiems parlamentų atstovams reikyt patiemis kiekvienas savo krašto reikalas-reikalėlis išnagrinėti, suvedinėti sąmatos, biudžetai, tai jie nėkad daug reikalų nenutartū ir niekados nesuspėtu išleisti naujus savo kraštui istatyimus, kurie kiekvienoje vienpatystėje kas mielas metas pribresta. Bet jie viską padalina į sekcijas, į komisijas. Tos sekcijos, komisijos laiko posėdžius vienai atskiriose vietose, ir tik atlikę savo darbą, praneša parlamentui, kuris paskui galutinai savo komisijų su manymus priima, pataiso arba atmetta. Parlamentas sėdi tik delto, kad keravyti savo šalies vairą, arba kaip sakoma „politika“.

Šitaip mēs žiūrėdami lengvai suprasime ir d-ro Šliupo augščiau paminėtą idėją, kuri pas mus jau nebe pirmąsyki tapo išreikšta. Visi mūsų susivienijimai, visos mūsų organizacijų ir podraug visos mūsų tau tos reikalai. Toks seimas bus išsidalinė į sekcijas ir laikys savo posėdžius gali būt keliose salėse. Kiekviena organizacija turės savo

mūsų draugijos nėra kas kitas, kaip tik mūsų sutrupinto į šmotelius gyvenimo sekejios. Jos veikia kiekviena atskirai; bet tiems patiemis žmonėms, tik kitokiem reikalams. Bet štie reikalai vis eina tų pačių žmonių naudai. Sakysim, koks yra skirtumas tarpe mūsų apšvietos draugijų ir savyalpos? Jokio. Paimkime kiekvienos iš mūsų draugijų konstituciją, ir rasiame kiekvienoje tą-pati atkartota, tik kitaž žodžiais. Beveik kiekvienos mūsų pašalpos draugijos ar susivienijimų konstitucijoje atrasime, kad jos pasižada remti apšvietos darbą, o apšvietos draugijų konstitucijose rasim pasižadėjimus „broliškos pašalpos ir paramos vieni kitiems“. Susivienijimai skiria pinin gus išleidimui geru raštui ar moksleiviams, o TMD. pasižada remti beturčius knin gomis, duoti „iningus konkursams, stipendijoms, na o „Aušra“ vėl gali šelpja beturčius ir žadas platinti apšvietimą lekejimais, liaudies universitetais ir tp. Socialistų sąjunga taip jau žada platinti apšvietimą ir dalyvauja visose susišelpimo draugijose. Laisvamani susivienijimas irgi kalba apie apšvietimą. Pagelbi nių draugijų konstitucijose irgi rasime kalbama apie susišelpimą ir apšvietimą. Ir taip ištisai. Kiekviena beveik draugija kalba apie tą patį ir viena kitą tam pačiam darbe užvaduoja. Du svarbajaus yra mūsų gyvenime reikai: *susišelpimas* ir *apšvieteta*. Ir kokia tik draugija nebūs, kokiai tik varduji nesivadis ir kokiai tik žodžiai savo tikslu neis reikš, vis štie tikslai ant galų galo susibėga į vieną. Kame tad tarpe mūsų draugijų skirtumas? Tik tame, kad mēs paprater dar labai smulkiai gyvent.

Kad tie visi seimai-seimeliai prariaja pas mus kasmet dešimtis tūkstančių dolerių, tā visi žinome. Ir naudos labai mažai dar turime. Tie patis žmonės kartais priguli į išvairias draugijas, tie patis dalyvauja seimuose. Atskirai važinėdami kiek tai jie turi išpilti savo draugijų piningo, kiek tai jie sugaista laiko! Ir tai vienok nėkad mūsų visi reikalai tuose seimuose nėra apvarstomi nei apmatomi. Užtai, kad kiekviena draugija veikia tik sava balda, susišauja į išvairius miestus ir išvairias laikais. Koksa tai būtų puikus reginys, jei mūsų

visos ar bent didžiuma draugijų kasmetas susišauja i vieną kokį miestą ir vienu lauku! Cia pasimatytu kasmem visi ižymesni lietuvių, čia jie nors išvairose vietose, bet vienu laiku laikydami seimą dasižinotu vien kitu darbus, nutarimus, pasiteirautu, viena-kitos darbams pasigelbėtu, pasiremti. O gali būt, kad galėtu būti visai vienoje vietoje atlakomas seimas visų lietuvių organizacijų, tik kiekviena savo reikalus pavestų sekejoms, o tos savo darbus raportuotu seimui, kuris sulig lietuvių „politikos“ viska tvirtintu, pataisytu, da pildytu etc. Tada jau būtus, kā Dr. Šliupas pavadinu „parlimentu“.

Tai utopija, tai idealas, tai svajonių migla! — sušuks ne vienas. Bet mēs žinome, kad savo laiku buvo vadina svajonėmis ir žiūnėjimas be arklio, ir žmogaus oru lakstymas be sparnu, ir susikalbėjimas per keletą minučių aplink visą pasauly. Tačiaus tas viskas ivyko tikrybėn. Mēs tikime, kad ir šitas pas lietuvius ivyks. Žinoma, tada, kada mes pasiroydysime supratę šito dalyko neišpasakyta didelę svarbą.

nas, yra pastatytas i Suv. Valstijų kongresą kandidatu nuo Alaskos teritorijos. Laikraštyje „Dawson Daily News“ nuo berželio 29, randame p. Kriauciūno trumpą biografiją ir ilgoką jo pažiūrą išdėstyti. Pažiūros maždaug susideda į išdirbtą socialistų partijos programą, nes p. K. yra nuo socialistų partijos ir pastatytas. Tarpe išvairo pagerinimą draugijoje, ypač žemesiams liaudies nuomams tiki į visuomenės nuosavybę visų draugijos imoniu, bet tuom tarpu reikalauja tiki reformų, kaip pareiškia ši ištrauka iš p. Kriauciūno išraiškos: „Nors mēs priešingi kapitalizmui ir tilime į visuomenės nuosavybę ir i visuomenėi lemą šalies turtų išplėtojima, tačiaus dabartinėje draugijos tvarkoje ir esamose sąlygoje, mēs neuždarome durių kaip dailiai surėdytas, patraukiantis kiekvieno domą. Kaip yra taip, o šiandien mūsų žmonės jau iš pačios laikraščio technikos supranta, kuris laikraštis yra su maniu ranku vedamas, o kuri taip sau tik iš bėdos „sudruko jamas“. Reikia neužmiršti, kaip mūsų publiką pasitiko p. Baroną su jo „žiniomis“. Kad prie „Vakarų Varpo“ nėra bent kiek su manaus vedėjo, parodo netik jokios gramatikos nežinantis raštatas, bet ir patsai turinys. Taip va, raštelyje apie pilietystę pasakyta, jog: „Amerikos piliečiu gal pastoti niekas kitas, kaip tik laisvi, balti žmonės ir žmonės aprinkonisko gimimo... Akyva būtų žinoti, kokie balti žmonės Afrikoje gimsta? Juk Afrikos ainiu yra tik negrai; o jie visai ne balti, ir apie juos konstitucijoje kaip tik atbulai pasakyta.

Ta pasakydam apie savo nauja brolį „Vakarų Varpą“, mēs anaiptol jo nevakojame, bet patariame kuogiėčiausiai redakejon paimti sumanų vyruką, kuris tą naują laikraštį vakaruose patstatyti tinkamom vėžen. Iš sių pirmojo jo numerio bene svarbajaus dalykelių, tai indėti paveiksliai triju Prūsų lietuvių buvusių veikėjų: Dr. Vilijaus Bruažio, Dr. G. J. J. Saurveino (Girėno) ir „aušrininko“ Jurgio Mikšo. Tie paveikslėliai labai retai kur už einami, ir „Vakarų Varpu“ reikia ištarti ačiu, kad juos indėjo.

// Pirmasis tautų kongresas Paryžiuje. Draug su paskelbtą žinia lietuviškuose laikraščiuose, turime ant rankų ir Belgijoje einantį laikraštį „L'Indépendance Belge“, kuriame šio dienraščio bendradarbis, p. Jean Pelissier, rašo apie darbavimąsi neseniai susitvėrusio Paryžiuje „Tautų Instituto“. Tame institute, kaip jau buvo kitaik laikais pas mus rašyta, yra reprezentuojamos išvairios tautos, tų tarpe ir lietuvių, kuriuos atstovauja p. J. Gabrys, to instituto administratoriui išrinktas. Dabar šis in-

Peržvalga.

// Ištautės lietuvis (?) literatas. Mūsų gerb. sandarbininkė pridavė žemiau sekancią žinutę apie vieną Amerikos literatą, kuris esas 40 metų atgal iš Lietuvos atkeliaus ir čionai jau užimažią vietą tarpe amerikonų kaip veikėjas ir literatas. Rašo:

„Chicago Record Herald“ nuo liepos 12. š. m. praneša apie lietuvių rašytoją. Paduotas ir jo paveikslas. Pavardė „Ezra Brudno“;

matyt, gerokai suanterikonta.

Jo parašyta keturios anglų kalbos novelės. Jis esas advokatas.

Gyvenas Clevelande, Ohio. Apie

kninę turinį dienraštis sako, jog

esančios tarptautiskai-sociologikos.

Ateinančią žiemą tikiuos

as galėsin daugiau ką visuomenei

pranešti. Vis juk lietuvių darbas,

nors ir svetimoje kalboje!

Vargas muns lietuviams. Mūsų

veikėjais svetimtaučiai gėrisi —

lenkai, rusai, vokiečiai, na, ant

galo ir angliai. Turtingam ir

Dievas padeda, o vargsui niekas. —

Milda".

// Pirmasis lietuvis statosi kongresas. Jau syki rašėm, kad mūsų

vieta

—

// Naujas laikraštis. Liepos 17. š. m. iš So. Omaha, Nebraskos val-

stitutas turėjo savo abelnaji susirinkimą, susitarti apie tvarką būsimo tautų kongreso Paryžiuje, 1913 m. gegužje. Nužymėta kongresui paduoti svarstyman referatas maždaug sekantį dalykai: 1. priežastis ir pasekmės tautų atbudimo XIX amžiuje. 2. tautos ir santaika. 3. moterų klausimas pasivairias tautas. 4. tautų savivaldos judėjimai. 5. tautų sąjunga bendram teisių apsigynimui. 6. universalisko liežuvio klausimas. Tame kongrese, suprantama, bus kviečiami ir lietuvių dalyvauti.

// Lietuvių-lenkų ginčai atidurė Italijoje. Romos dienraštis, jėzuitų organas „La Civiltà Cattolica“ atspausdino straipsnį, kuriame jėzuitų korespondentas pasismarkaudamas išbarē visą lietuvių dvasiškiją, kad ji susijungusi su „tautiečiais, pikčiausiais bažnyčios priesininkais“. O visas dalykas matame, kad lietuvių dvasiškiai ėmęsi karštai ginti lietuvių kalbos teises Vilniaus gubernijoje. Jėzuitų korespondento esama lenko ar bent lenkų auklėtinio, todel jis užstodamas lenkus perstatė Italijai lietuvių kuningus, kaip „bedievėjus talkininkus“. Eretikus ir modernistus. Tam italų laikraščiu karštai atšovė kitas laikraštis „L'Italia“, kuris Lietuvo kungams laiko už garbe, jei jie yra lietuvių, myli savo šalį ir nori kad jų tautiečiams būtų sakomi pamokslai suprantama kalba, lietuviškai.

Taip lietuvių kova už savo teises jau parėjo netik į franeuzų, bet ir italų laikraščių špaltas.

// M. Petruskas Petrapilėje. Šiomis dienomis rašė mūsų gerb. kompozitorius, Mikas Petruskas: „Tad aš jau net Peterburge atsidūriau. Vakar (liepos 9) buvo peterburgiečių lietuvių surengra gegužinė, naudai mokyklų, kurios keta būti rudenye inkurtos. Aš vienok būt negalėjau, nes man laikas kitaip susidėjo. — Šiaip permainų jokiui nematyt lietuvių tarpe, nors viena galima pastebeti, kad demokratiški elementai kaskart vis didesnė dalį pradeda užimtinėti visuomenės vadovavime“...

// Jau tveriasi Prūsų Lietuvių Susivienijimas. „Birutės“ N28 randame tam tikros komisijos pranešimą, jogei rugpjūčio 11. atsibus Tilžėje visos Prūsų Lietuvos — lietuviškų draugijų atstovų susivažiavimas, kuriame ir bus mėginama „Sujungti visas gyvuojančias draugijas Prūsų arba Mažojoj Lietuoj i vieną sąjungą.“ Laimingos kloties prakilniams žingsniui!

Politikos savaite

AMERIKA. Naujoji Progresistų Partija, aplink kurią karštai spiečiasi visi Roosevelt šalininkai, labai skubiai rengia savo nacionalę konvenciją, kuri atsibus rugpjūčio 5. Chicagoje, milžiniškoje Coliseum salėje. Cia ir bus nominuotas progresistų kandidatas į prezidentą. Konvencijos rengimo komitetas tikisi būsiant tiek daug žmonių, kad sėdynes salėje jau iš anksto pardavinėja ir už vietas ima nuo \$10 iki \$20. Jau tuo vienu vietų brangamu nori publiką uzhypnotizuoti. Tačiaus ar konvencija bus taip blizganti, kaip ją išanksto šveičiai, tai nei patys rooseveltiečiai negali

pasakyti. Kiek davėsi iksiolei matyti, ir spaudos ir visuomenės didžiuma lenkia savo sympatijas prie demokratų pastatytojo kandidato Wilsono. Gi socialistams ir unijistams jokio nerodyk geresnio už Debsą. Na, o Taftas ir Rooseveltas tapo lyg kaip užmiršti, lyg kaip kokie politiški posūnai.

ANGLIJA. Pavojujus Anglijai iš Vokietijos pusės taip aiškiai grėsia, kad Londono parlamentas nejuokais šią savaitę pašvente keilių dienos kalboms vien tik apie tai. Ir netik vokiečių Anglia bijosi ant ſiaurinės jūros, bet ir austrijokų bei italu ant Viduržemio jūros. Todel premieras Askvit išdėstė, kad, būtinai reikia kasmetas statyti daugiau laivų. O laivijos admirala Churchill šaukė: „Budavokim, budavokim laivus, iki tas padūkės laivų statymas eina Vokietijoje!“ Jisai patariai kasmetas statyti po penkius milžiniškus dreadnautes. Dabar Anglia turi iš viso 41 karės laivų, 20 didelių ūkruocijų ir 40 mažesnių kreiserių. Jeigu Churchillo programą priims, tai nežinia ir kada galas preis laivų dirbimui ir šalis turės vis neštis baisias išlaidas.

PORUGALIJA. Šiuo žygiu portugalų respublika vėl atmušė monarchistų užpuolimą. Ar ilgam, tai nežinia. Bet monarchistai i Amerikos valdžią už savo vinentiūnus, kuriuos Japonija kumoja. Dabar Seoule pasimirestaiga du ižymūs korejiečiai. Sama, kad juos japonai nukankino torturomis.

PERU RESPUBLIKA. Anglijos valdžia pagaliaus nebeapsinkentė šauksmais iš visų šalių ir paliepė savo atstovams Peru respublikoje pasiūlėti, kas tėn dedasi gumos plantacijose, kur buvo sakoma, jogei anglų kompanijai laiko indijonus vergijoje. Vos tik pribuvo valdžios tyrinėtojai, kaip daugumas tos kompanijos višininkų pasmuko į Pietinės Amerikos girią. Matytis, kad jie turi ant sāzinės tas juodas dėmes, kurių jiems laikraščiai primeta.

TURKIJÀ. Iš Konstantinopoliaus pareina kaškart rustesnės žinios. Pasirodo, kad armijos liga neveltui grumojo anteiti varu ant sostapilės ir priversti valdžią, kad išardytų dabartinį ministerių kabinetą, kuriame sėdi taip armijai neapkenčiamai sanaarių iš žinomos partijos „Vienybė ir Pažanga“. Girdėtis, kad armijai padėsi ir sukilieliai albaniečiai. Turkija ruošiasi ant civilinės karės.

Is Visur.

× **Išrado karei aeroplana.** Nekoli Londono, Farnborough aeroplano dirbtuvėje tapo išrastas pagerintas aeroplanas, nuo kurio galima iš 400 pėdų augštumo šaukti ir nieko trenksmas neatsiliepti ant laktūno. Dabar Anglia greitai steliuoja iki tokį aeroplano daugiau, kad panaudotį juos karės lauku.

× **Mikado eina silpnyn.** Vėles-

nės žinios praneša, jog Japonijos valdonas mikado visai esas nublogės. Jo vietos net jau rengia turėti ant gatavo apšaukti jo įspėdinį.

× **Moterų statistika.** Anglijos valdžia apskelbė indomą statistiką apie moteris. Pernai balandžio mėn. mat tapo padaryta liaudies surašai. Rasta Anglioje viso labo 36,070,492 žmonių. Moterų esą daugiau už vyrus 1,179,276. Kaslink doros, tai moteris esą doresnės, nes kalėjimuose ant 1000 vyru tesą tik 139 moteris; pataisos mokyklose ant 1000 vyru yra 278 moteris; kalėjimo darbuose ant 1000 vyru 655 moterų. Bet užtai moterys protas esas silpnėnis, nes beprotamiuose ant žedeno 1000 vyru esą 1140 moterų.

× **Raštojas badu miršta.** Frančių valdžia tarsi kokią pašalpa suteikti pasenusiam, bet savo laiku labai garsiam savo raštojui, Henri Fabre. Jo raštai ir darbar parsiduoda tūkstančiais egzempliorių; bet Fabre likęs blednas, nes jaunas pardavinėjės savo raštų teises už keletą frankų.

× **6000 korejiečių areštė.** Taip praneša Amerikos valdžiai, New Yorko korejiečių patriotų draugijos prezidentas, Seek Hun Kimm. Apie 6000 korejiečių per pastaruosius metus japonų valdžia areštavusi ir nežinia kur daugumas iš jų dingę. Kimm atsišaukia į Amerikos valdžią už savo vinentiūnus, kuriuos Japonija kumoja. Dabar Seoule pasimirestaiga du ižymūs korejiečiai. Sama, kad juos japonai nukankino torturomis.

× **Žemės drebėjimai.** Liepos 24. Peru respublikoje smarkiai sudrebėjo žemė. Sugriuvi miestas Piura su 12,000 gyventojų, iš kurių nemažas skaitlius pražuvo.

× **Šaukia Dievą atkeršti už streikierius.** Londone višeame susirinkime darybininkų vadas Tallat, pasakės prakalbą į streikuojančius pajūrės darbininkus, stai-
gu sušuko, kad visi klaupusi ir šauktų į dangų keršto ant kapitalisto lordo Devonport, iš kurio priežasties dabar tūkstančiai žmonių turi streikuoti, o jų moteris ir vaikeliai mirt badu. Minia visi kaip vienas suklupo, ir pasigirdo šauksmas: „Trenk, Dieve, kaip daugumas tos kompanijos višininkų pasmuko į Pietinės Amerikos girią. Matytis, kad jie turi ant sāzinės tas juodas dėmes, kurių jiems laikraščiai primeta.

× **PERU RESPUBLIKA.** Anglijos valdžia pagaliaus nebeapsinkentė šauksmais iš visų šalių ir paliepė savo atstovams Peru respublikoje pasiūlėti, kas tėn dedasi gumos plantacijose, kur buvo sakoma, jogei anglų kompanijai laiko indijonus vergijoje. Vos tik pribuvo valdžios tyrinėtojai, kaip daugumas tos kompanijos višininkų pasmuko į Pietinės Amerikos girią. „Giornale d’Italia“ italių laikraštis Romoje rašo, kad iš popežiaus Šveicarijos gvardijos beveik pusē kareivių išbėgojo. Mataujanas pulkauninkas ivedė labai aštria discipliną ir pradėjęs kareivius mokinti tokio muštro, kaip svietiškoje kariuomenėje.

× **TURKIJÀ.** Iš Konstantinopoliaus pareina kaškart rustesnės žinios. Pasirodo, kad armijos liga neveltui grumojo anteiti varu ant sostapilės ir priversti valdžią, kad išardytų dabartinį ministerių kabinetą, kuriame sėdi taip armijai neapkenčiamai sanaarių iš žinomos partijos „Vienybė ir Pažanga“. Girdėtis, kad armijai padėsi ir sukilieliai albaniečiai. Turkija ruošiasi ant civilinės karės.

Is Rusijos.

III **Policia konfiskavo svetimus vėlukus.** Helsingforse, Finlandijoje, rusų policija konfiskavo svetimų šalių vėliavas, kuriomis buvo pasipuošę savo lagerius svetimtaučiai atletai, kurių grīždamis iš Švedijos nuo olympiškų zabolovo buvo užsukę čionai ir ēmė dalyvauti plaukimo lenktynėse. Tarp kitų konfiskuota vėlukai amerikonių, anglų ir švedų.

III **Nuo skaitymo razbaininkais.** Charkove areštavo keturius vėliukus, kurių buvo čia atvažiavę iš Kupiansko, su tikslu organizuoti „razbaininkų“ šaiką. Jie prisipažino, kad tokia mintis paskatavo nuo prisiskaitymo apie garšų razbaininką Zelim Chaną ant Kaukazo. Vaikiukus sugrąžino namo.

III **Ką veikia Rusijos ex-sachas?** Paėjo gandas, kad apsigyvenęs Odesoje buvusis persų karalius Mahomet Ali vėl taiso planus, kaip atgaudi Persijoje sostą. Apie tai susirūpino Anglijos ir pavedė savo konsulai Odesoje ištirti. Konsulas gavo nuo ex-sacho neaiškų atsakymą; bent tiek pasakė ex-sachas, kad važiuos iš Karlsbadą gydyties.

III **Orlaivių iš Berline Peterburgo.** Žinomas rusas aviatorius Berline, prašo rusų imperatorišką klubą jam padėti surengimą kelionės orlaiviu iš Berline Peterburgo. Jisai lėksišas šiuo keliu neesą gavę ir jog lietuviški laikraščiai primelavę. Atėjus kitą dieną liepė atsinešti šaudyklių ir ateiti su keliais ūkininkais, kurie liūdėti, jog prašantis užsimama žemdirbyste. Kuomet vyrai atėjo šautuvu nežinių pristavas atėmė šautuvą ir suraše protokola už ginklo laikymą. Visa ta byla, pasakė pristavas, būsianti nusiuosta Kauno gubernatorui, kurs galės duoti šautuvui leidimą, galės neduoti.

III **Socialrevolucionierių nauja srovė.** Rusai socialrevolucionieriai Paryžiuje inkūrė nauja savo laikraštį „Počin“, po redakciją: N. Auksentevo, N. Bunakovo, B. Voronovo ir S. Nečetnaho. Podraug jie pradėjo naują savo politikos pakraipą. Visų-pirma pripažista, kad dabar jų partijos nėra, bet reik atbudavot. Toliaus atsisako nuo teroro, žada dalyvauti rinkimuose į Dūmą, kovos už laisvę koaliciją, darbuosis profesijų sąjungose, kooperacijose, apšvietoje ir tt.

VILNIAUS kiemsargiai yra labai skriaudžiami. Sanitarų komisija išklausinėjo 1 tūkst. 892 sargų ir pasirodė, kad 296 jų visai negauna algos, o 46 tai dargi savo pinigais turi pirkti šluotas ir žibala namų šviesai. 173 algos ima tik 3 r. mensesiu.

× **Zmogžūdystė.** Lenkų laikraštis „Jutrenka“ aprašo bausų atsitikimą ant sienos ties Tilže. Per sieną norėjo pereiti būrelis išeivii iš Lietuvos. To būrelio vadas taip ilgai derėjosi su sargybiniu, kad jau atėjo kiti sargybiniai jo pakeistę. Tuomet būrelis nuėjo pas kiti sargybiniai derėtis. Kitas sargybinis tuojaus sutiko išeivius praleisti per sieną. Išeiviai jau rengesi keliauti. Tačiau atbėgo teisme (nors kersintojai ir buvo išlošę). Po savaitės Link. pasimirė. Tų vaikinų 4 suimti, kiti slapstosi.

× **ADUTISKIS.** Šven. pav. Kaip ir kitur, taip ir čionai dievobainius žmones kas nori išnaudoti. Atsiraudo kokiui tai du vyru, kurie šventus paveikslus paradinėja. Kungo iš sakyklos paraginti, tamsus žmonės noriai perka iš tūdvydų vyriukų paveikslus, kaip su dideliais atlaidais. Kiekvienam paveikslui reikia mokėti po 3 r. 50 kap. Kas nupirkis paveikslą, tai tam būsia laikomas mišios, be to duosiai ražančių, iš to paties medžio padirbtą, po kuriuo V. Kristus meldėsi. Tokiu būdu tuodu svento klajunu surinko mažiausiai 400 rb. Lengvas užodarbis.

Rygoje Buves.

LIUDVINAVAS, Kal. p. Berželio 23, aš buvau bažnyčioje;

vienas paskaitė evangeliją, ir sakau, kad daugiau jums (parapijoniams) nevertėtų skaityti; girdi, esate bedieviai, girtuokliai, pasileideliai ir tt. Paskum pasakė tokį pamokslą. Kada, sakau, numirsiu, klaus manęs Viešpatis: Kur tu buvai? Liudvinave, atsakysiu ir viską išpasakosiu apie jumis.

Bet, girdi, sakysiu. Viešpatis, ką jiems galėjau padaryti, kad jie manęs neklaušę? Bus jums bėda, bėda! ir tt. galų gale sakau, su jumis viskas pabaigta, bet nors vaikus mokinsiu ir vesu prie Dievo. Apsidairiau aplinkui, žiūriu pilna bažnyčia žmonių, visi meldžiasi. Pamislau, ar kitą kartą neapsirkštų tiktais kūnagėlis taip garbindamas savo klausytojus.

Dripkus.

(„Liet. Ukin.“)

PANEVEZYS. Mokytojų seminarija baigė dėli lietuviu: Prausys Saladžius ir Vl. Jankauskas.

TRAKAI, Vil. red. Šiai metais Trakų miesto keturklasė mokykla baigė 16 mokinį:

1 rū.

žymaus maldininkų sumažėjimo, tuo tarpu nežinia. Tačiau kitu spėjama, kad plačiai pagarsėjusi Macochio byla daug maldininkų atbaidė nuo šv. vietų lankymo.

Sėdos pristavui buvo paduotas iš „L. Uk.“ išrašytas prašymas del šaudyklių leidimo. Pristavo raštininkas pasakė, jog cirkuliaro leidžiančio šautuvus laikyti Sėdos neesą gavę ir jog lietuviški laikraščiai primelavę. Atėjus kitą dieną liepė atsinešti šaudyklių ir ateiti su keliais ūkininkais, kurie liūdėti, jog prašantis užsimama žemdirbyste. Kuomet vyrai atėjo šautuvu nežinių pristavas atėmė šautuvą ir suraše protokola už ginklo laikymą. Visa ta byla, pasakė pristavas, būsianti nusiuosta Kauno gubernatorui, kurs galės duoti šautuvui leidimą, galės neduoti.

X.

PRIENAI, Marj. p. Pasiutę šeunis. Prienų mieste atsirado keli pasintę šunis, kurie apriejo keilius žmones. I Vilnių nugabeno 5 vyrus ir 4 moteris gydyti nuo pasiutimo. Šeštas vaikinas bevežamas pradėjo sargybinius draskytis, todel sargybinis jis peršovė. Tėvas iš gailesčio išpravė. Jis išgabeno i Vilnių.

A. Bogdas.

KUPIŠKIS, Ukm. pav. Turime mės jau nuo pradžios metų taip senai lauktą dr. St. Bugailą. Iš neturtingų už menkus patarimus visai nieko neima. Tai gali, kurių kupiškėnai, meskime burtinginkus — apgavikus, o eikime, reikaliui atsituikus, pas tikrą daktarą.

Ar ne Tas.

yr 203. Apyartatos kapitalo 20, 435 r. Indėlių visokios rūšies 162 tūkst. 392 rub. 35 kap. Balansas 200,921 rub. 62 kap.

Pirmai bankas ēmē už išduotas paskolas 9 nuoš. Mokėjo už indėlius ilgesniams laikui 6 nuoš. Už indėlius ant bėgančio skaitlians nuo 3,6 iki 5 nuoš. Nuoberželio 11. draugijos taryba nute įsuminėti nuošimčius šiam: už išduotas paskolas imti 8 nuoš. (vieton pirmiai imamų 9 nuoš.). Už indėlius ilgesniams laikui mokėti 6 nuoš. Už indėlius ant bėgančio skaitliaus mokėti 3,6 iki 4½ nuoš. (vieton pirmiai mokam nuo 3,6 iki 5 nuoš.).

Valdyba.

Vargoninkų susirinkimas. Liepos 4. š. m. Kaune ketina buti neaprašto vargoninkų susirinkimas. Girdi, nusibodė laukti ramu būdu kuningų malonės ir būvio pagerinimo. Matydami, kad nesulaiks, pradėjo sukrusti. Sustatytas reikalaujamų apmokėjimų sąrašas, ir vargoninkai suvažiavę dekonijose renka iš savo tarpo atstovus susirinkiman ir kursuosa. Tolimesniems sudedama kelionei pinigų. Taigi siūsime susirinkiman daikte šauti ir duonos prašyti. N. N.

Naujas laikraštis. Vilniuje pradėjo eiti naujas rusų kalba laikraštis „Bielorusskij Viestnik“. Kol kas jis eina kas sauvaitė, toliau žada virsti dienraščiu. Yra tai „Baltarusių Draugijos“ organas. Koks tos draugijos „baltarusiškumas“, skaitytojai gali spręsti nors ir iš to, jog tūlai laiką jos pirmininku buvo žinomas juodašimtis Solonevičius ir organu „Bielorusskaja Žizn“ persikeitusi į „Sievero Zapadnaja Žizn“ ir galop išsidanginusi iš Vilniaus Gardinan.

(„Liet. Žinios“.)

Esperanto kalbos lekcijos. Kauno esperantininkų draugija nuo berželio 21. taiso savo būste esperanto kalbos kursus nariams. Mokės 1 rub. už 10 lekeicių.

Liet. senovės tirinėti. Berželio 19. Kaunam atvyko Peterburgo universitatės privat-docentas Sokolov'as, lietuvių senovės tyrinėti.

Žemaičių seminarijoje berželio 13—14. išlaikė kvotimus Žemaičių kun. seminarijon sie jaunikaičiai: Martinas Bartkevičius, Vladas Valavičius, Jonas Kailiūnas, Kazys Pakštas, Vincas Švagdys, Aleksandras Jakševičius, Juozas Sirtautas, Petras Veblaukas, Vaclovas Baliutavičius, Mikelas Gilys, Antanas Greičius, Juozas Kupinskas, Zenonas Jonaitis, Nikodimas Mackevičius, Tadas Ramonas, Stasys Stonis, Juozas Susnis, Jonas Gudas.

Apsivogė. „B. Vied.“ praneša iš Kauno gub., kad Aleksandro valstybės raštininkas išlaužė kasą ir, pasiėmės pinigus ir pasportus, pabėgės.

Pagilino Nemuną. Jurbarko garlaivių uostą pagilino šią vasarą per 320 sieknių ilgumo ir 10 sieknių platumo.

Kavarskas, Ukm. ap. Kauno gubernijos vyresnybė leido ivesti Kovarske jomarkus: kovo 20, berželio 25 ir rugpjūčio 10 dieną.

SKAPIŠKIS, Ežerėnų apskr. Nors skapiškių parapija visa lietuviška, visoje parapijoje nerastum jokio žmogaus, nemokančio lietuviškai, bet ir čia vis delto neapsieina be lenkiškumą. Skapiškio miestelyje yra senas misijos kryžius, kurį nesenai pataise ir prikergė lenkišką parašą: „Pomnik po obyczajnej wielkiej missyj w roku 1855“ ir tt.

P. Klimka.

MINSKAS. Žinomoji mūsų

dainininkė Varšavos konservatorijos mokinė, p-lė Balčiauskaitė-Balčiunaitė ištekėjo šiomis dienomis Minske už tėnykščio „Atsargumo“ dr-jos skyriaus agento p. J. Mačulskio.

Naujas cemento fabrikas. Veiviržėnų, Raseinių apskr., ūkio draugijės nariai sumanę, kaip rašo „S. Z. T.“ išteigtį Veiviržėnų apylinkėj cemento fabriką; tam tikslui jie žadą sutaisyti pažininkų bendrovę.

KRIŪKU valsčius, Šiaulių ap. Nuoberželio 16. prie Kriūkų valsčiaus raštinės atidarė pašto skyrių.

AŽUGIRIU dvaras, Ukmergės ap. išdalintas nesenai rusams, vadisis dabar „Veriovokino vienasėdžiai“. Mat, Ažugirių dvaras priklausė pirma gubernatorui Veriovkinui.

NAUMIESTYJE, Suv. gub. buvo du vakarai. Vitkausko trupa vaidino du veikalai: Genovaitė berželio 16. ir „Iš meilės“.

VEIVERIAI, Suv. gub. Siemet Veiverių mokytojų seminarija pabaigė: Mikas Balūnas, Jonas Brazaitis, Jonas Butkus, Jurgis Darginis, Juozas Geniuša, Ričardas Gržibauskas, Jonas Kinias, Zigmantas Mickeyčius, V. Mička, Kazys Motuza, Aleksandra Osmolskis, Zigmantas Ostrauskas, Vincas Ožkinis, Jonas Skržitulskis, Vincas Srinoginis, Stanislovas Šileika, Kazys Ūzas, Nikodimas Vakulavičius ir Česlovas Vitkauskas. Iš jų: Balūnas, Mickeyčius, Mička, Osmolskis ir Ožkinis pabaigė pasižymėdami ir gavo dviklasės pradinės mokyklos mokytojų atestatus. Iš visų pabaigusiu 15 yra lietuvių, 2 rusų, 1 lenkas, 1 vokiety. Lietuviai vadini visus tuos, kurie mokėsi lietuvių kalbos. Vienam mokinui del ligos baigiamuosius ekzaminus atidėjo rudeniu.

Rusas aviatorius nukrito. Imper. archeologų komisija siunčia šiai varšarai Švenčionų apskritin, Vilniaus gub., Krokovas akademijos nari-korespondentą L. Krzivickį įjieškoti archeologijos dalykų.

Rusų tautos spalvos. Ministrių taryba netrukus svarstyti klausimą, kokios turi būti Rusijos valstybės spalvos. Tam tikra komisija nutarė, jog Rusijos valstybės spalvos turėtų būti ne raudonos-mėlynos-baltos, kaip dabar bet juodos-geltonos-baltos.

(„Viltis“.)

Iš Amerikos.

Išnuodijo savo giminę. Chicago, Ill. kokia tė moteriškė, Lizė Lindloff tapo areštuota už nunudijimą savo sūnaus Arthuro, 17 metų vaikino. Detektivai dabar susekė, jogei ji nesenai tokiu būdu nusiuėti į aną svetą ir savo pirmajį vyra, kad paimti jo apsargos pinigus. Sūnų nunuodijusi taipgi kad jam neliktų turėti.

Miesto jubilėjus. Detroit, Mich. liepos 23 apvaikščiojo 211 sukaktuvės, nuo to laiko, kaip ši miesta uždėjo Antoine de la Monte Cadilac, turtingas francuzų karreivis.

Satyros laikraštį nubaudė. Cleveland, O. areštuotas garsus lenkü kuningas Mlynarezyk, kuris leido anti-klerikalinių laikraštų „Duchowny Młotek“. Skundė jis krasa už nevarias insinuacijas.

Mlynarezyk teismas pasmerkė metams į kalėjimą.

Pabėgo 10 kalinių. Raleigh, N. C. vietinio kalėjimo valdyba palaiko kalinius liuosai karidoriuje

pasivaikščioti, nes viduj buvo labai karšta. Pasinaudodami minutės laisve kaliniai išlaužė lange grotas ir pasmuco. Pabėgo 6 negrai ir 4 baltieji.

33 centai prezidento kandidatui. Sea Girt, N. J. rezidencijon demokratų kandidato į prezidentus, gub. Wilson, atėjo laiškas su čekiu ant 33 centų. Rašo žmogus iš Omaha, Neb., kad tie pinigai esąs vieninteliai jo turtas, kuris liekė jam dabar nuo trūtygės algų. Ta turtą ir prasto žmogelių priimti fondan, kuriuomi padedama išrinkti Wilsonas, kaip Lietuvoje per mėslaveži arba giriase piemenis.

Arėstavo darbo vadovą.

Washington teisėjas Wright pasmerkė Joną Mitcheli, Amer. Fed of Labor vice-prezidentą devyniems mensesiams kalėjiman. Mitchelis teisman nepribuso, o jo advokatas tuojuo davė apeliaciją. — Mitchelis pasmerkė už tą patį, už ką nubaudė Gompersą ir Morrisoną, tos organizacijos viršininkus, už boykotą Buck Stove kompanijos.

Arėstavo buvusį prezidentą.

San Antonio, Texas, arėstavo čia pabėgusį buv. Mexikos prezidentą Gomez, ir rado pas jį svarbus dokumentus, liūdijančius, kad Gomez nori Amerikos pusėje organizuoti Mexikos revoluciją. Išviso suimių net septyni žmones, visi su tuo suristi.

Vyskupas prieš socializmą. Helena, Mont. vyskupas J. Carroll išleido atsišaukimą į darbininkus, kad jie „neklaušytų socialistų, nes jie tik suvedžioja žmones, kadangi esą ir bažnyčiai tų pačių reformų nori, kaip socializmas“. Pasirodo, kad socializmas ir religija yra du konkurenčiai ant darbininkų. Todel jiems išpultu arba susivienyti, arba prireiks vienam kitą nugalėti.

Rusas aviatorius nukrito. Chicago, Ill. nukrito iš 600 pėdų augštumo rusas orlaivininkas Paulius Studensky, kuris čia demonstravo savo gabuma prieš japonų armijos oficierių Commeau.

Kokiu tai stebuklu Studenskis neužsimušė, tik dikčiai susikūlė.

Hanfordą išskrimto. Seattle, Wash. patsai geruoju atsistatė nuo teisėjų suolo teisėjas Cornelius Hanford, išbuves 22 metus tiesių. Hanfordas paskutiniu laiku pagarsėjo atimdamas tulam švedui, Leonard Olesonui, pilietystės popierius, kuriuos šitas jau buvo turėjęs dvejus metus. Ir atėmė užtai, kad tas buvo socialistas. Už šitą sukilo didelė audra ant Hanfordo, prirodė kad jis mėgdavė girkšnoti, etc. Todel nabagias ir turėjo savo vietos išsiadet.

Prisikėlė Smithas iš numirusių! Baltimore, Md. tūlas jūrių kapitonas, Peter Pryal, padarė netikėtą sensaciją — jisai paskelbė, kad Baltimorėje ant gatvių susitikę ir šnekėjesis su... „Titanico“ kapitonu Smithu, kuris, kaip žinoma, nuojo ant okeano dugno. Pryal su Smithu buvę geri pažintami. Pasišnekėjė, bet Smithas pasakės: „Meldžiamasis, Pryal, labai neturėti laiko, skubiuos su reikalui; gal kita syk susitiksim“, Tą pasakęs ir nusiskubinės. Pryal sako, kad Smithas kokiu nors būdu yra nuo „Titanico“ išsigelbėjės.

60 nuskendo potvyniuose. Pennsylvanijos kasyklių srityse ir West Virginijoje ana sereda pluošo debesys ir lietaus potvyniuose išvairiose vietose nuskendo apie 60 žmonių.

Korespondencijos.

CENTRAL BROOKLYN, N. Y.

Čionai pas mūsų vientaučius yra amatas per stiklę žiūrėti į dangų, o kaip smegenis galvoje pradeda maišties, tai mus broliai pradeda dainuoti jau tokiais žmonių būriai alium bei degtine;

balsais, kaip Lietuvoje per mėslaveži arba giriase piemenis.

lavinimui smegenų vien tik šventadienai; tik šventomis dienomis tegalima susirinkti ant ilgesnės valandos, ką-nors svarbesnio aparty, laikraštį paskaityti bei pa-

silavinti žaidimų, dainų, muzikos. Bet, ant nelaimės, Philadelphijoje iki šiam laikui nebuvu ir nera lemotos susirinkimams vietas. Kluboose šventomis dienomis vėdina smegenis gana skaitlingi žmonių būriai alium bei degtine;

daugelis juose nuo ryto iki viduraknėjinių skaito tokias kningas, ant

kurių puslapjo nedangiaus litaru kaip dešimts. Todel prie tokių „apšvietos“ mūsų jaunimas apart bonkutes ir kazirų, nieko daugiaus nežino. Sakau nežino, kur tau! Štai skambia po laikraštius, būk nekurie net sumanė Kauno vyskupo daleidimus pasiribinti „afierų“ rinkimui, būdavojimui bažnyčios Siberijoje. Tai vis ačiu mūsų „dabartinė aplinkybė“, be „susiciurojimo“ pasikalbėjimams, „raštams“ ir tt.

Nors minėtų aukų rinkėjai gana artimi pažistami ir vietinio klebo

no, ne tik socialistų; todel sunku

spręsti, katros puses jie yra mo

kiniai, ir katra mokykla juos pa

stumėti į tą bajorų liūgyną. Bet

ar siaip ar tai, visviena, yra tai

labai didelis nužeminimas lietuvių apšvietos istaigoms, kad po ju

pastogėm išsiauklėja tokie šiksnos

parniai (kaip va Kairys, — juk

tai nemaža „žuvis“, buvęs narys

L. S. S. Turtų Kontrolės Komisi

jo!).

Manoma, jeigu lietuvių turėtų geresnę taktiką, prieinamesnes

vietas aptarimui savo viešųjų rei

kalų, knygynus pasiskaitymui,

ypatingai doriaus sunaudoti šven

tadienų laiką, tuomet gal grei

čiai išsiravėti ir panašios pikt

žolės.

Prie proges reikia paminėti

naudingą sumanymą TMD. 74-tos

kuopos, kuri laikytame susirinkim

me liepos 19. sumanė organizuoti

Philadelphijos blaivesnius lietuvius,

įsteigtį taip sakant laisvą,

blaivą klubą, kuriame būtų galio

mažtūnės susirinkimai, pasiskaitymai

ir reikštis, kuriuose būtų galio

maišytis, kuriuose būtų galio

</

certo kaimynai. Po programo užbaigdavo vakarus šokais ant kiemo prie žiburių.

Man besikalasant lietuviškų dainelių atėjo mintin — kur darabar lietuvių nesama: kad ir čia prieš 60—50 metų indijonai gyveno, dabar jų nelikę nei ženklo, jau lietuvių pripildo orą savo melodijomis-dainomis.

Iš pažymėtų lietuvių čia viešėjo laike vargonininkų (p. Limontas, Pocius, Daukšas, Janušauskas, Niekus, Karžinskas) suvažiavimo: kun. Stefanavičius, pp. Bieržinskas, Damijonaitis, Kasparas, Rožanskis, Krasauskas, Zadaras, Malinauskas, Tamoliūnas, Macijevska ir daugelis merginų lietuvių ir lenkų kelios šeimynos.

Girdėjau, kad čia yra netoliu sia nuo Limonto apsipirkę kiti 2 lietuvių farmas; išties, kas nori įgyti ūki, tai čia labai gražios farmos, išvien kaip sodas žemvno-gėmis, vynuogėmis, kriaušėmis ir obelims apaugę laukai žalinėja, net malonu žiūrėti. Nusipirkus 20 akrų galima gražiai gyventi ir iš uogų gerą pinigų surinkti.

Medžių Mylėtojas.

WILKES BARRE, PA.

Liepos 17. South Wilkes Barre Colliery 5 Lehigh W-B. Coal Co., kasyklose buvo didelė ekspliozija, 3-čioje šaftoj, 2500 pėdų gilio. Užmušė tris mainierius ant vietas, o keturis išėmė pusgyviais; bet iš tų numirė 3, liko tik vienas; bet blogai ir su tuom. Staiga, išgirdusios moteris, kurių vyrai dirbo, subėgo prie šaftos: šimtai moterių ir vyrų; vienos verkė vyrų, antros draugų; buvo griaudus reginys.

Iš pavardės yra vienės lietuvis: Karolis Leskauskas; penki lenkai ir visi iš Plymouth, Pa., ir vienės vokietis nuo Lee Park. Kadangi kasyklos yra po miestu, tai subėgo daug miesto valdininkų, inspektorai ir visi gazu žinovai; niekas negali pasakyti, iš kur išėjo ugnis. Rekordas viso ménėlio rodo, jog ten per čielę ménėsi visai nebuvo gazų. Kaltė lieka vien tik vežikams, nes tie duri neuždarė išvažiavę su karais ir i 5 minutes gazu prisiinkę i 10 kubikų. O maineriai neapsižiūrėjo šovė skylę, tas tik ir turėjo uždegti gazus. Išgriovė visą kasyklą dalį, nes 10 kubikų gazu turi 1000 arklių spėkos arba 100 svarų eksplioduojančios medžiagos.

J. J. N.

LAWRENCE, MASS.

Vos tik po streiku žmoneliai atsigavo, štai ir vėl bedarbė; matytis daugelis sveto vaikščiojant be darbo. Didžiausios dirbtuvės pradėjo slygti („slekuoti“), k. v. Wood Mill, Washington Mill. Ir mena, kad ne ant trumpo laiko sustoja dirbtuvės. O iš Lietuvos veik kasdien pričiūna po keletą žmonių, — tur būt nežino, ar nusiduoda niekai, kad ateina rinkimai prezidento. Būtų laimingesni žmoneliai, kad susilaikyti šis metais važiuoti Ameriką.

WESTVILLE, ILL.

Šitas miestelis apgyventas beveik vieną lietuvių, maža yra kitataučių. Darbai vien tik anglakasyklose; dviejų kompanijų Bonds Son Co. yra 4 šaftos, kuriose dirba kasdien. Derrynge Co. yra 3 šaftos, kuriose dirba tik vieną dieną savaitėje.

Liepos 4. turėjome progą pamatyti leidžiamą balloną, sykiu su žmogumi, kuris leidosi du kartu; iškilo augščiau debesų ir pasiskaukleido su skėčiu (paramoliu) ant žemės. Už žėdną pasiskėlė gavo po \$50. Tas žėdas sudėjo miesto biznieriui.

Vis kas gerai veikti; bet Lawrence lietuviams visiems reikėtų suskrusti, kad turėti savo svetainę. Jei neišgalėtu pavieniai, ver-

tėtu apie tai visoms draugystėms susiartti ir pastatyti savo ir kitu naudai salę. Ir greit galėtų pastatyti, tik reikia noro, o viskas galima turėti.

Šis metais daugelis lietuvių dirba aludėse „saliūnuose“; bet savo neivienas neturi. Iš lenkų yra viena aludė. Apie lietuvių dirbimą aludėse vertėtų daugiausiai pakalbėti, bet šiuom kartu aplėsim.

Kitose krautuvėse: drapanų, rakandų, čeverykų, netik lietuvių tokiai savo krautuvės neturi, bet ir pas kitus nedirba. Vertėtų, ypač jaunuomenei, pasirūpinti gauti krautuvėse darbus. Aglietuviai nemažai išperka minėtų tavorų pas svetimtaučius. Taigi trenkė laikyti lietuvius ir darbininkus.

Gailutis.

SO. BOSTON, MASS.

„Keleivio“ leidėju atsibuvuo teismas, su kuningu Bukaveckui. Teismas tapo atidėtas ant kitos mėnesio. — Mat mūsų doros mokytojai nebegali patis susivaldyti, kad net jau Suv. Valstijų civilinė valdžia reikalauja pas teisėjų juos sutvarkyti. O pasikalbėk su jais, tai tau jie pasakys, kad policijos ir teismų nereikia; o del pačių ponų tik policija ir yra laikoma, kad suvaldyti tuos ponus nuo nežmoniškumo.

Reporteris.

ROCHESTER, N. Y.

Cia gana didis būrelis lietuvių apsigyvenęs — juk visi žino? Apšvietos spindululėliai čia retai tebylyksteri. Užvis užkiute mūsų moterēlės, kurios daugiau nieko nežino, kaip tik kunginę ir bažnyčią. Vyrų kaltė, kad savo moterims nenuperka kningelės, neužrašo kokio gero laikraščio. Turime i pusę tuzino ir lietuviškų draugystių, ale jos visos dar miglose tūni. Tieki tik rochesteriečiai gali pasigirti, kad turi savo bažnyčią pasistatę; bet ir ta pati dar ne mūsų, bet vyskupo, nes ant jo vardo užrašyta, ba savo pinigų neturėjom bažnyčiai statyti. Papeiktiniausiai vinentaučių apsiliedimas, kad neturi išsiestege savo kningyno (Mums rodos, kad Rochester yra lietuvių kningynas? Red.). O juk turime patogią vietą — tai po bažnyčia, 4 kambariai: trijų užtektų vaikų mokymui, o ketvirtas tegul bus paveistas kningynui. Dabar tušti rogi. Girdėjau kiti kalba, kad labai sunku būsią kningyną išteigtis. Tas netiesa. Tik mums reikia gerų norų. Mūsų draugystės kruojuo pralejimo. Potam B. Mašlauskis areštavo kunginę ir apskundė policijos teismą už vartojimą revolverio ir grasinimą šauti bei kolijojimos negražiai žodžiais. Liepos 16. buvo teismas, ale vienokun kunginę pripažino nekalta, nors liūdiminkai ir prisiegt ēmė. Perkuno Kulka.

Kl. Vilkevičius.

SO. OMAHA, NEBR.

Liepos 14. Antanas Bazaras paskivietė pas save įžymesnius vietinius lietuvius, po No. 36 U. St., tų tarpe ir kunginę Jonaitį, Maslauski ir kitus. Išpradžiu svečiai šnekučiavosi ir linksmosi; neužilgo kun. Jonaitis su Maslausku ēmė tarpe savęs ginčyties; galų gale kunginas griebė rankon revolverį ir grasino nušauti Maslauską. Iškilo didelis lermas; moterēlės ir kiti tėvų vyrai stojo į tarpą, kad tik išvengtų kruojuo pralejimo. Potam B. Mašlauskis areštavo kunginę ir apskundė policijos teismą už vartojimą revolverio ir grasinimą šauti bei kolijojimos negražiai žodžiais. Liepos 16. buvo teismas, ale vienokun kunginę pripažino nekalta, nors liūdiminkai ir prisiegt ēmė. Perkuno Kulka.

TĖVAI IR VAIKAI.

Pas mus, Amerikos lietuvius, tai ne naujiena, kad vaikas arba mergaitė pameta savo gimdytus vos tik sulaukę 14—15 metų. Tas yra labai nemalonus apsireiškimis ir skaudi rykštė tėvams.

Niekas nedrįs priestaranti, kad tėvai myli savo vaikus, giliai, širdingai, nes juose yra jų dalelė kūno, krauno ir sielos. Ir kaip yra malonu gindytotams, kada jų vaikeliai pralinksma savo tėvelių nuliūdusių sielą kokiui nors geru darbeliu, žodeliu arba gražiumi pasielgiu. Bet tai, rečiau kada tėvams tenka tokios laimes ragauti.

Liepos 4. turėjome progą pamatyti leidžiamą balloną, sykiu su žmogumi, kuris leidosi du kartu; iškilo augščiau debesų ir pasiskaukleido su skėčiu (paramoliu) ant žemės. Už žėdną pasiskėlė gavo po \$50. Tas žėdas sudėjo miesto biznieriui.

O vienok, ir kiek kančių, aša-

Kadangi miestelis apgyventas beveik lietuvių, tai didesnė dalis yra lietuvių ir pramonininkų, iš lietuvių daugiausiai surinko tam tikslui pinigų, kuriuos paleido ant vėjo; o nepaskyrė nei centą tautiškiems reikalams, kurių mes turime begalinę.

Liepos 13. buvo labai šilta; apie 4 val. užėjo smarki audra su perkūnais trenkė i vieną anglikų namą per langą ir išejo kiton pusen, išversdamas visą šoną; sudraskė prie sienos stovinčius rakandus, pri trenkdamas moterį ir mergaitę. Už pusvalandžio užėjo kita audra ir perkūnas trenkė i anglų bažnyčios bokštą, sudaužę varpą ir uždegę bokštą; subėgo ugnagėsiai, bet sunku buvo bokštą pasiesti ir užlieti; tai sudegė bokštą ir viduj padarė blėdies. Subėgo žiūrėti kuone visi žmonės. Biski vėliau užėjo trečią audrą su smarkum perkūnu, kuris darabar jan trenkė i slavokų bažnyčios bokštą, išplėše stogą, apdraskė bokštą, tik laimė, kad neuždegė. Audrai besiaučiant sugedo miesto elektrikai, karai negalejo eiti 2 valandai, o žmonės turėjo sėdėti ant karų ir laukti kol lietus nustos. Siaučiant trečiu kartu audrai perkūnas trenkė i lietuvišką kleboniją, nuvertė kaminą, užgavo klebonui Skripkai vieną ausi; paskui net skundėsi per pamokslą, kad mažai girdės su ta ausia. Kad žmonės ir kunginai daugiau pasirūpinti apie intaisymą perkūnsargią, tai išvengtų tokiai pavojingų atsitikimų ir turėtų mažiau nuostolių.

Darbams sumažėjus dauguma skundžiasi, kad norėtų skaityti laikraščius, bet tik bėda, kad pinigų neturi užsirašyti; o kada dirba, tai negalima inkalbėti laikraščių užsirašyti; gauni atskymą, kad turi eiti į saliūnā išsigerti ir nuėjė preleidžia visus vakarus prie stiklo.

Kl. Vilkevičius.

SO. OMAHA, NEBR.

Ar negeriai bus, jei jūsų vailkeliai pramoks skaityti ir rašyti lietuviškai, užnot gatvėmis bėgioti.

Šiuo straipsneliu kalbu į visus. O kadangi rašau iš Newarko, todel kreipiuosi ir į newarkiečius vinentaučius. Newarke yra mokyklė, kurioje mokina p. Leščinskas (Sv. Jurgio svetainėje 180—182 New York ave.) Ir tik už 25 centus ant savaitės nuo ypatos, gaus čia lietuviško rašto lekcias.

Geistina, kad ir kitur apšviesinti lietuvių inkurtų vaikams ir didesniams lietuviško rašto lekcias.

Vladas Lazdynas.

PRIE MOKSLEIVIŲ SUSIVIE NIIMO.

Kasmetas skaitlius lietuvių moksleivių Amerikoje auga vis didyn ir didyn, ir netik pavieniai dauginasi, bet neretai tenka išgirsti, kad vienur ar kitur susi- tvėrė mokinį draugystėlę. Tas,

tiki, džiugina arba bent turi linksminti kiekvieną, kuris nors mažiausiai judėjima pastebi mūsų draugijoję.

Kur tik jau randasi susivėrės mokinį būrelis, tenujot jie žinotų

kuomis esą ir butų naudingesni

netik mums, bet ir pačiomis Suvienytomis Valstijomis...

Taigi, be tolimesnio išsigilinimo pasirodo,

jog mūsų mokiniai, bendras susi-

jungimas yra būtinai reikalingas.

Svarbūs susirėjimai:

„Aš esu mokinys, o jis, mano draugas-mokinys, štai kalba į mane per ši laikraščių; jis ši-tą veikia, kuomet aš

dar to visai neįsivaidinu.

Dabar aš matau, kad ir aš esu tokas kaip ir jis; aš taipgi noriu

dirbtai ką-nors ir pagal savo išga-

le dirbsiu, nes kitaip neatlikiau savo, kaip mokinio, pareigos.“

Nuo šio laiko jau pasirodo jis

„aikštė“, miklinia savo spėkai,

o išdavoje (resultate) — tampa

darbštus veikėjas ir didelė nau-

da atneša sau ir visuomenei. Kad

tas yra faktas, tā mēs žinome iš

biografijų didelių žmonių.

Apie ištautėjimą nėra nei kalbos.

Kur šiandien pavieniai moki-

nai dešimtimis žūna amerikoni-

mizo bangose, tuomet jie žinotų

kuomis esą ir butų naudingesni

netik mums, bet ir pačiomis Suvienytomis Valstijomis...

Taigi, be tolimesnio išsigilinimo pasirodo,

jog mūsų mokiniai, bendras susi-

jungimas yra būtinai reikalingas.

Svarbūs susirėjimai:

„Aš esu mokinys, o jis, mano draugas-mokinys, štai kalba į mane per ši laikraščių; jis ši-tą veikia, kuomet aš

dar to visai neįsivaidinu.

Tokio varžymo, manau,

retas mūsų tenorėtų, nes čia, Suvienytose Valstijose, kur

kiekvienas turi pilnā liuosybę reli-

giojoje, būtų mums patiemis ne-

daili ir ant galos juk religija yra

privatiškas dalykas, kuris nepri-

valo turėti nieko bendro su būsi-

mu mokinį susivienijimą.

**LITUVIAI, MOKINKIMES
MECHANIKOS.**

„Mechanika“ yra graikų kalbos žodis: „mecha“ reiškia — judėjimas, o „nika“ — kūnas; delto ir mechanika yra mokslas apie judėjimą, sudėjimą, statymą arba dirbimą įvairių mašinų.

Šiandien mechanikos bei technikos mokslas, taip greitai žengia pirmyn, kad net sunku yra aprašyti. Žiūrėk, vienam fabrike dirba koki darbą tokios ir tokios mašinos, vadintinos „geriausiomis“; mat nesenai išrastos! Žiūrėk kitame fabrike, naujai pastatytyame, vėl jau yra pastatytos da geresnės mašinos ir daug greičiau atlieka darbą, negu pirmeliau išrastos mašinos.

Fabrikantai, kad savo fabriko neleisti bankrūtan, turi geras, seniau išrastas mašinas mesti laukin, ir turi jų vieton statyti naujas, kurios yra naujasniamės fabrike. Tokiu būdu mechanika auga ir auga. Tūkstančių reikia mechanikos darbininkų. Pamislykite, kad tie automobilai, kurinose mēs taip smagiai važinėjami ir visos žvilgančios mašinos, kurios viskā dirba: rašo, dainuoja, kalba, laikraščius spaustina, puikius ir dailius paveikslus rodo, — vis tai mechanikų padarytos. Kaip tai garbinas mechaniko vardas. Jis dirba lengviau ir trumpas dienas, ir ima mokesči 3 ar 4 sykius didesnę, negu paprasčias darbininkas. Šito amato mokyklon yra lengva įstoti; reikia tik išlaikyti iš aritmetikos kvotimus.

Iš kitos pusės, kas nori, myli mokyti, niekas neužvers tam durių; nieko jis neklausys; jis patys stengsies viskā sužinot, ištirt. Taip ir Jūs, kurie norite mokyti, darykite. Savo persitirkrimai visada bus tikresni.

Gal kas iš norinčių ar nenorinčių mokyti paklaus: kamgi mēs reklamuojame su V. U., nes tūkstančiai kitų mokyklų Suv. Valstijose randasi. Ant to reikia atsakyti (1) svarbiausias mūsų siekis, kad: **lietuviai turi mokyti**; (2) prieinamės ir pigesnės mokyklas niekas da ikišiol nesurado; (3) palaikyti lietuviškos kalbos klases; (a) **lietuviai turi savo kalbą, rašiavą pažinti** ir (b) už mokinimą, lietuviškas mokytojas negauna mokėti už mokslą ir valgi; (4) padauginus jėgas, yra kalbama savo namų pirkti ir (5) suspietus daugians protišķū ir materiališķū spēku, norima atgaivinti ir išleidinėti svietan „Jaunimo Sapnai“.

Virš nurodyti siekiai, manau, kiekvienam išrodys prakilnus ir, idant tuos siekius palaikyti, ižyki, mēs šaukiamės i V. U. norinčius mokyti. Šaukiamės pradinius, pamokyti, ypač iš Lietuvos pribuvusieji gymnazistai ar realinių mokyklų pribuve Amerikon mokiniai, o nemokēdami angliskos kalbos bastosi po dirbtuvės, — čia jie gali rasti tačiau savo išeigai. Ne vienas taip ir padarė.

Nenorėdamas daug užimti vienos laikraštyj ir kalti apie tą patį, atsišaukiai prie abiejų lyčių: vakinį ir merginų. Ypač Jums se-s reikia sukrusti prie apšvietos, nes Jūs toli jau pasiliukę nuo vakinį. Žiūrėk i tautiskai-seimynišką gyvenimą, jeigu lietuvių nesistengs įvestis, lietuviams, mokytiems vyrams gali galvos apsisukti, norint vesti tamsią lietuvių, jieškoti moteris sveitintautęs... Pavyzdžių jog tam ir dabar netrūksta. Taip dalykams einant, lietuviškos augstesnės spėkos ištautės, liks žemesnės ir tokiu būdu tauta pamaži žengtų prie amžino kapo...

Ateinančių 1913 m. mokslo metas prasidės nuo 15 rugpjūčio (September). Norintieji turi progą rengtis. Prie to pridurui, apskritai imant, metines lėšas, kokios reikia panešti (nestojant speciai liškan skyriui), nedirbant ir ne sportaujant užtenka \$250. Kartais darbą gaunant ir tiek nelė-

žinome kur.“

Karts nuo karto tilpdavo išvairus straipsniai visuose liet. laikraščinose apie Valparaiso mokyklą; bet pastaruoju metu visai nebuvo matyt. Kodel? Sunku išpėti. Turbūt tūli žmonės tankiai valparaisiečius užgaudiavo. Žinoma, burną niekam negalima užėaupti; kiekvienas gali ir turi teisę burną aušyti; bet taip darydami, man rodos, tokį žmonės būtu ne kas kitas, kaip tik payduliai, tamsumė draugu palaikytojai. Tikras, pilnoje to žodžio prasmėje apšvietas, inteligenčias žmogus niekad to nedarys.

Nors, gal ne vietoj ir ne tam tikslui rašau ši piešinėli, kad vesti ginčius apie Valparaiso Universitetą: ar ji yra žema ar augsta, ar priima su jo išduotais diplomais į kitas universitates ar vienai išrastas mašinas mesti laukin, ir turi jų vieton statyti naujas, kurios yra naujasniamės fabrike. Tokiu būdu mechanika auga ir auga.

Tūkstančių reikia mechanikos darbininkų. Pamislykite, kad tie automobiliai, kurinose mēs taip smagiai važinėjami ir visos žvilgančios mašinos, kurios viskā dirba: rašo, dainuoja, kalba, laikraščius spaustina, puikius ir dailius paveikslus rodo, — vis tai mechanikų padarytos. Kaip tai garbinas mechaniko vardas. Jis dirba lengviau ir trumpas dienas, ir ima mokesči 3 ar 4 sykius didesnę, negu paprasčias darbininkas. Šito amato mokyklon yra lengva įstoti; reikia tik išlaikyti iš aritmetikos kvotimus.

Iš kitos pusės, kas nori, myli mokyti, niekas neužvers tam durių; nieko jis neklausys; jis patys stengsies viskā sužinot, ištirt. Taip ir Jūs, kurie norite mokyti, darykite. Savo persitirkrimai visada bus tikresni.

Gal kas iš norinčių ar nenorinčių mokyti paklaus: kamgi mēs reklamuojame su V. U., nes tūkstančiai kitų mokyklų Suv. Valstijose randasi. Ant to reikia atsakyti (1) svarbiausias mūsų siekis, kad: **lietuviai turi mokyti**; (2) prieinamės ir pigesnės mokyklas niekas da ikišiol nesurado; (3) palaikyti lietuviškos kalbos klases; (a) **lietuviai turi savo kalbą, rašiavą pažinti** ir (b) už mokinimą, lietuviškas mokytojas negauna mokėti už mokslą ir valgi; (4) padauginus jėgas, yra kalbama savo namų pirkti ir (5) suspietus daugians protišķū ir materiališķū spēku, norima atgaivinti ir išleidinėti svietan „Jaunimo Sapnai“.

Virš nurodyti siekiai, manau, kiekvienam išrodys prakilnus ir, idant tuos siekius palaikyti, ižyki, mēs šaukiamės i V. U. norinčius mokyti. Šaukiamės pradinius, pamokyti, ypač iš Lietuvos pribuvusieji gymnazistai ar realinių mokyklų pribuve Amerikon mokiniai, o nemokēdami angliskos kalbos bastosi po dirbtuvės, — čia jie gali rasti tačiau savo išeigai. Ne vienas taip ir padarė.

Nenorėdamas daug užimti vienos laikraštyj ir kalti apie tą patį, atsišaukiai prie abiejų lyčių: vakinį ir merginų. Ypač Jums se-s reikia sukrusti prie apšvietos, nes Jūs toli jau pasiliukę nuo vakinį. Žiūrėk i tautiskai-seimynišką gyvenimą, jeigu lietuvių nesistengs įvestis, lietuviams, mokytiems vyrams gali galvos apsisukti, norint vesti tamsią lietuvių, jieškoti moteris sveitintautęs... Pavyzdžių jog tam ir dabar netrūksta. Taip dalykams einant, lietuviškos augstesnės spėkos ištautės, liks žemesnės ir tokiu būdu tauta pamaži žengtų prie amžino kapo...

Ateinančių 1913 m. mokslo metas prasidės nuo 15 rugpjūčio (September). Norintieji turi progą rengtis. Prie to pridurui, apskritai imant, metines lėšas, kokios reikia panešti (nestojant speciai liškan skyriui), nedirbant ir ne sportaujant užtenka \$250. Kartais darbą gaunant ir tiek nelė-

žuojas. Smulkesnių informacijų delei, kreipkitės indėdami už 2e. krasos ženkelių atsakymui antrašū: The Lithuanian Library, 751 Cyrus St., Valparaiso, Ind.

Polemika.

AUDIATUR ET ALTERA PARS.

(Laiškas i „V. Liet.“ Readciją). Pastaruoju laiku tūli mūs „laikraščiai“ ir jų „bendradarbjai“ iškaneveikė, dumblais, kiek tik galėdami, sumaišė keletą mūsų darbininkų, geru žmonių, kurie jau ir savo sveikatą padėjo betarnaudami lietuvių labui ir, apskritai, visos liaudies šventimui.

Dabar, senatvėn, norėtus jiems pasilėsti, pasigérēti, kaip ju jau tebėdirba. Bet jiems, tiems mūsų geradariams seneliams, jau ramumo nebėra. Bostono „liet. laikraščiai“ persiėmė gyvuliškos drasos viskā verčia kojomis, viskā ardo, išeina, lyg pas tą Druskių, kruvinoji revoliucija. Vienas iš tų „laikraščių“ poną Ant. Ramanauską, seną lietuvių veikėją, išvadino juodašimčiu, general-gubernatorium, dvasišku ubagu (?) ir kitokiais diskreditojančiais nieku nepamatuotas intarimais. Stebėsi, žmogus, beveždamas į tuos „laikraščius“ ir tebemastai, kad išties pas mūsų lietuvius kitaip tebeveikiama ir kitaip žmogus tebevertinamas kaip pas kitataučius ir kaip, išties, žmogus būtu tebevertinamas. Ir gal nevienam iš mūsų pasirodys, kad Bostono socialistai ir ju laikraščiai turi tiesą, kaip panasiavu buvo su „laikšku vogimais“, ir kt. dalykais. Anaiptol taip nera.

Ir, man rodos, neprošalį būtų jų tuos priekaištus pagvildenus, netiek p. Ramanauską ir kt. apginti, kiek išviso paaškinti kokie santykiai ir darbai yra mūsų „cicjalikai“.

Paskutiniu laiku tilpę „Laisvėje“ ir „Keleivyje“ priekaištų ir ižėidimų pilni straipsniai Lawrence lietuvių darbininkų yra pačių bostoniečių parengti. Yra tai medagystės ir kai kas pasako, kad noudai. Ir tiesa. Kas sekė atidžiai Lawrence streiką ir skaitė apie jį straipsnius mūsų laikraščinose žino jau kaip buvo vedamas visas bėgis, ypač jis yra gerai nupieštas „V. L.“ num 23 ir „Liet.“ num. 24, taigi nereikės apie tai teiškinti. „Laisvėje“ 52 n. tilpę kelios dešimtis parašų protestuojančių, kad Ramanauskus ir kt. „išmušti“ iš savo tarpo, iš savo „pozicijos“ ir „neparengti užsitiukėjimo“ ir „Keleivyje“ 27 num. minėtinį žmonės nieko „nenuveikę“ yra gudriai pačių bostoniečių padaryta. Jie nusisamđ tūla, žmogeli J. J. K., kuriam, pagal pasakojimus, išteikė kai tai tokio, kad tas palydėti parašu. Žmonės rašėsi ant šiokių J. J. K. pasakojimų: 1) kad pateisinti L—eo darbininkus, kurie buvo šiokiu bei tokiu būdu laikraščiuose palieisti, 2) kad pateisinti Ramanauską ir jom, kad „cicjalikai“ juos šmeižia, 3) kad papeikti Arlauską buv. koop. vedėja už tūlus jo prasidengimus, etc. Ir žmonės, žinoma, nesuvokdami gerai dalykų ir bytik padėti savo pavardę, pasirašyti, ant tokų reikalų rašësi, o ypačiai už Ramanauskus, kurios jie gerbja. Pasirodė pas mus „laikraščiai“ su parašais ir visai kitokios rūšies straipsniais, beveik visus L—eo lietuvius taip

suerzino, kad tebekalbama jau apie... barbiškaji ausų daužiamą parašų rinkėjams. Žmonės tapo nežmonėmis. Pas juos jau dingio visi geri norai. Jaunuomenė išsisklaidė. Pasidare bali, gedinga. Socialistai „geradariai“ supjudė lietuvius; džiaugias trindami delnus, kad atlikę gerą „džiabab“. Ir kokiis gi čionai darbas? Koki nauda? Teplagalvojų skaitytojai! Gyvename XX metašimtyje, pačiame civilizacijos plėtojimesi, kur visi juda-kruta, dirba visi už vieną, vienas už vieną. Bet pas mus lietuvius tasai metašimtis nelaimingas: lietuviuje mus smaugia „lenkai“; čionai, Amerikoje, kita rūšis savų socialistai.

Taigi visiems tiems socialistų „protestams“, nebūtims priekaištams mūsų plačioji lietuvių visuomenė nebetikės ir piktai naijus. Žengi vien tiktais solidariškumu, meilės, vienybės takais.

J. Dagis.

P. S. Kitų mūsų „socialistų“ „geru darbu“ link Lawrence buv. streiko ir jo atbalsu neliečia, manau, kad tā padarys daugiausia įžestas ir diskredituoja mas J. Kerdiebus. Tiek kas link aukų norėčiau dar žodį. „Laisvės“ num. 52 socialistų pažymėta, kad „Keleivis“ išviso aukų surinko Lawrence streikui \$1.700; bet aš peržvelgęs „Keleivį“ radau jų kur kas daugiau, net dvigubai. Ir kada „Keleivis“ arba išmūsūs socialistai neišduos aškios atskaitos, būtent, kiek pinigų gauta iš kiekvienos kolonijos (kiekvieną ivardyti) ir kiek priduota I. W. W. kasen, tiki ta da ar iš kiti būsim užganėti. To nepadarant, kitą kartą jau drisim juos ivardyti kitaip.

J. Dagis.

I—ee, 10. VII. 1912.

NEKLAIDYKIM ŽMONIŪ.

p. P. Mikolainis „Vien. Liet.“, 26 N, vėla kalba apie vogimą laikšk. Šiuom kartu p. P. M. giedauja giesmę, būtent p. Račiutė-Herman delei „provokacijos“ tą laikšką pasiuntus p. Mikolainini.

Aš čia noriu atkreipti skaitytojų atidžią į Trečiųjų Teismo nuosprendį, nes jis (nuosprendis) po visapusiškų ištyrinėjimų tapo iš-

neši.

Reikia pastebeti ir „V-bei L-ku“, kodel ji tā nepatėmijo p. P. M-niui, kada dėjo jo rašta į spaudą. Argi to T-jų T-mo nusprenimo nežinojo „V. L.“?

p. Liberalas, šoka pagal pono M-nio giedamą toną. Vadinas kalba į mūsų beną, nežinojimo liaudį, neapykantos ir disorganizavimo balsu.... Kiek daug viso piko tarp mūsų! Kiek apsilenkimo su teisye! Kame to viso tikslas?

Buvęs T-jų T-mo pirm.

K. Liutkus.

Red prieras. Apie tą trečiųjų teismą ir „vogimą laikšk“ dangu rašė patys išsiskaitoję, negu mēs. Todel mēs labai manai ka žinome. O užinteresuotos pusės rašė, kaip norėjo. Juk buvo tiesiai ir garsiai sakyta, kad „tautiečiai laikšk vagia“. Trečiųjų teismas atrado, kad tas nėtės. Kodel p. Liutkus iš savo pusės tyli apie tai ir nieko nerado, kad tai buvo labai negražiai kaltinami nekalti žmonės? Jeigu p. L. nekaltu žmonių neteisina, tai teisinas jie patys. O jeigu beseisiant primetę p. Račiute-Herman tyeriai padaryta provokacija, tai jau ne mūsų dalykas. Mēs duodame vieną kiekvienam teisybės jieškančiam — tai ir viskas. Juk mēs neilysime į šir-

nes užsitaikių.

Gečas.

Gečas drasko savo epole-

tus, tartum valosi dulkes;

Kazys bėginiė,

rods ant stoties prieš

išeisiant traukiniu, o inėsta ne-

gyva Onutė...

rairosi ir šypsosi!

Tik vienas Onutės tėvas geriau-

siai atliko, bent nudavė suparaly-

ziuotą stovylas formoje...

Žiūrėdama į tokį lošejų prakai-

tavimą publiką juoksi. Mane gi

ėm kartu į juokas ir gailestis už

teatra. Toki „teatrai“ publikai

nebuvo išnėjimai, bet

KAZYS PUIDA.

PASKUTINĖ AŠARA.

Senutė, paskendusi mintimis senovėje ir bejėskodama atsakos pirmajai, klaidinėti suprastai paklausai nei nepatėmydavo, kaip mergaitė užberdavo ją naujų paklausų eile:

— Kodel, Myra, nėra vienybės žmonėse?

Užstodavo trumpa slopinančios tylos valandėlė. Zynas akis, stačiai tolēn įsmigtos, nekrutėjo, tik jose žibėjo kaž-kokias slėpiningos varbos bei reikšmės kibirkštis. Ir ši tyla pagimdavo naują paklausa:

— Kodel, Myra, tiek daug žmonių, o skaudėjų būrelis tokia minia skaudžia?

Ir rudens vėjas, kaukdamas už būdelęsienu, juokesi, šypsos, tyčios iš tų mergaitės paklausų... Bet, to vėjo sužadinta, gindavo staigsnės, rūstesnės, statesnės nuolankios mergaitės paklausa:

— Myra, kur teisybė?

Senutė, atsakos bėdinose praeities dulčese nesuradusi, šiandien mergaitės galvoje gimusiais klausimais nuvargusi, sunykusi pasiremdavo išpradžiu ant alkūnės, jos galva nusvirdavo ir netrukus ji miegodavojauki ramybės miegu.

Mergaitė sėdėdavo nepasijudindama ir jieškodavo toms paklausoms atsakymo, kuris gindavo jos galvutėje. Pavargusi, nusilpnėjusi, išrišimo nei vienam savo klausimui nesuradusi, užsnūsdavo; bet ir miegejos smagenis jieškodavo atsakymo ištisai paklausų eile...

2.

Vėlį rudenį, kuomet keliai visiškai sugenda, Daugeliškių pamiskin atsibaldė čigonų banda. Sodžiaus gyventojai nerimavo: prasidės vagstės, prigaudinėjimai ir juk tū kaimynų nei geruoju, nei pirktoju taip greitai nenusikratysi. Čigonai pasirinkę kur augstesnė vieta ir kur medžių tankumynas labiau uždengia nuo šiurpaus žiemos vėjo, pradėjo taisyties žemos lindynes. Daugeliškiečiai šnairomis žūrėjo i triūšiančius čigonis, dūsavo, keikė, barės ir patis galų-gale nuėjo tvartų užraktų apžiūrėti.

Juo labiau čigonai negeistini buvo daugeliškiečiams svečiai, nes šie turėjo pukiausius visoje parapijoje arklius. O juk žinomas dalykas, kad čigonai pradės nuostambesnių daiktų. Prie to dar prisidėjo iš senovės išigyrė nemalonus ir šiurkštus prietikiai su aplinkinių sodžių gyventojais. Kamynai, patyrę apie čigonų apsigyvenimą Daugeliškių pamiskiye, karčiai šypsos, traukė pečiai ir patylomis vienas kitam snabždėjo:

— Ar tik čigonai nenulauso „būrums“ ragų... Gal kiek „proto galvon išvarys“... Žemiau lakioti išmokys...

Kas galėjo netolimoje ateityje atsitikti — nei būrai, nei jų kaimynai tikro nieko nežinojo. Tiktai vieni čigonai kuogeriausia žinojo, kokiuo tikslu jie čionai atvyksta. Gerai žinojo čigonai, sau ziemavietę pasirinkdami, kur jiems iš visų atžvilgių bus šilčiausia ir pelningiausia.

Iš pačių pradžių prietikiai tarp čigonų ir daugeliškiečių, galima sakyt, labai geri buvo. Kas tik ūkio padargų taisytina rados, viską sutaisė čigonai labai gerai ir dar gi pigiau už kitus amatninkus. Šeimininkės taip-pat jie mokėjo intikti: balinti ir lopoti duotus virtuvės indus kuo-pukiausia padarė. Ir kas svarbjausia, nei kuomet ilgai nesiderėdavo ir neimdavo už savo darbą pinigais, bet visuomet valgo-mais daiktais. Jeigu kartais atsitikdavo kas pirkti, čigonai visuomet mokėdavo skambučiais.

Taip elgdamiesi jie turėjo savo išskaitliavimus. Neimdamas pinigais už atlikta darbą — žemės vaisiai gausi visuomet daugiau ir intiksi šeimininkams, nes jiems pinigas daug brangesnis už žemės vaisius. Ka-nors pirkdamas ir gyvais pinigais mo-kėdamas — taip-pat intiksi ir šeimininkams. Bet reikia pasakyti, kad čigonai tole taip elgesi, kolei gaudavo iš daugeliškiečių ir kitų sodžių darbo. Darbams pasibaigus iš suprantamas dalykas, visas apylinke, kai ylos gerai apžiūrėjus, čigonai nuo-
Jei neiš nenorėdami, ēmësi daug pelnin-bo.

(T. b.)

AITVARAS.

J. WEYSENHOFF.

RYTOJUN BEŽIURINT JAUNIEJI SKRAUJA!...

Vertė

KAZYS PUIDA.

— Be abeo būčiau galvą suaičių ir būtų ant vėtot kritė! Juk šviesu nuo mėnulio ir matai dailiai musę ant to smėlio, kai ant delno!

Rankėsi Mikolas, nes sukaito, nežiūrint šaltos nakties — — Juk jis nieku nenusidėjo, nieko nepraziopojo, nepasijudino, tai jeigu Stasius dalyka kaip reikiant supranta ir nemeluoja, reikia laukti.

Užstojo naktis, ir nors mėnulis višpatavo dausose ir veržės šviesiai posmai miškan, ant kalniuko nusikojo tokie tiršti ir kladus šešliai, kad Mikolas jau negalėjo pažinti to turiningo urvo ir nematė musės vamzdžių gale, nes šešlis ilgu stulpu nusidriekė jo vietoje.

Staiga suduodėjo, lyg kad kas požemio duris būtų praverės. Toje pačioje skylėje pasirodė kakta, aiškiai matoma, o po valandėlės už plono sulyginamai kaklo, lyg kad ilgas, prikimštas mašas — visas barsukas išlindo iš urvo. Atsistojo ant viršukalnio, garsiai nusipurtė smėli ir, traukdamas šnervėmis gryna nakties orą, pamanė:

— Kur čia nūdien vakarienės pajieškojus?...

Tiek ir tegyveno. Sužiō ir prabilo Mikolo ūvis. Barsukas pašoko augštyn kai šlykštus pagalio suduotas kamuolys, kartą — — kitą dar kaž-kaip kreivai metės augštyn ir nuriedėjo nuo viršukalnio į krūmus.

— Galvon gavo — — ar krito? — — Dar kartą!

Kaip pirma taikino galvon, taip dabar instinktiviškai surado priešakinę koją ir pasiuntė pavymui kitą ūvį tankion, judrion tamson.

— Yra! yra! guli! — sušuko garsiai džiaungimo apimtas medėjas, skelbdamas savo laimikį miškui, tylinčiam iš pasibaurėjimo ir pagailos užmuštojo šeimynai, virpančiai iš baimės po žemėmis.

Soko prie savo laimikio, suklupo tamsoje į šaknį, beveik nusirito nuo viršukalnio paskui barsuko, pamatė jį begulintį, apčiupinėjo — jau jis jo buvo.

Dabar kaip tik balsiai braškėjo mindoma išgula: Stasius tuo atsirado prie Mikolo.

— O ką? ar tikėsi Stasius, kai jis tvirtina? — Senis, kokių penkiuose išmėti svarų — — pridūrė pajudindamas koja ištisus ant samanų barsuko lavoną. — Nutempis už kojų ligi pamiškio, o tėnai laukia jau brika — ir vakarienauti Patiltē!

Miško taku vilko už kojų negyva barsuką, per daubas, kurias tik miško savininkas naktį supa-sytis gali. Mikolas kalbėjo nuosakiai, susijudinės, išsidės, visas pasiekimo malonumu apimtas:

— Suprant? išpradžiu tik galvą iškišo iš urvo, dairėsi — o aš tyliu. Stoviu, kaip buvai liepės, yti stabas. O kaip tik mėnulis užtekėjo, žūriu, o čia... ir t. t.

Stasius klausėsi taip sau, patenkintas, jog viskas atsitiko sulyg jo žodžių.

— O dabar — tarė — parodysis barsuką vi-sam mergaičių būriui. Tai bent klyksmo bus!

— Kur tu jū visą būri rasi?

— Ugi mano Patiltēje. Namus išstačiau folvarke, o tuose namnose viena šeimininkė ir dvyliai mergaičių prie pieno ūkio.

Išėjo iš miško ant lauko kalniuką, sidabro šviesa nubertę. Kuone pilnas mėnuo liejo ant jū skystą šviesą ir sveikino jaunus medėjus suraukšlėtu seno aldarninko veidu, primerkdamas daugžadžiai vieną aki. Stasius sušuko: hop, hop! — ir netrukus pora gerų arklių pakintyba brika minkštai prisirito rugienu prie jiedvieu.

— Barsukų priurišk užpakalyje prie lento!

Išvažiavo per ruginas ir grubes kelian ir nūdardėjo pusvarsti greita risčia Patiltē. Žydriamore pasirodė netrukus naujosios tvoros, sūrinė, tarytum didelis grybas riogsojo vaisių sodne, ūkio triebesiai, tankus medžių žiupsniai ir namas su ilgais gonkais.

— Gritelė, ponas Mikolai — juokojo Stasius — žemi slenkščiai! Bet pamatysi, viduje — kuo tik sugabime, pavaišišime...

Privažiavo prie gonkų. Ant laiptų stovėjo apytenis vyriškis, kariškai išsitieses.

— Na, ką, kapitone? vakarienė parengta? — mergaitės išsypuošusios? — užklausė Stasius.

— Viskas tvarkoje — linksmai raportavo „kapitonas“, kuris nenuomet kariuomenėje netarnavo.

— Ponas Titus! — sušuko Pakoša pažindamas senj Pakošą, nuo kelių metų gyvenantį Gačionyse, vyriausiam Pucevičių dvare, kaip šeimininko pagelbininkas, jo giminė ir draugas.

Pasisveikino ir inėjo į namą, kuris tik kiek didesnis buvo už paprastą ūkininko griniai. Statytas iš medžio, perdalintas seklyčion ir keptuvėn, arba persekiųj, kaip Žan-Žako Russo „Emilis“. Vi-

sos jo karščiausios kalbos prieš nelygybę neatnėsė ūkininko namas ir kvėpėjo ajeru ir šviežia duona. Seklyčioje švietė žibalė lempa ir keletas žvakių ant skobnio, apstatyto visokais smaguriais ir bonkomis.

Susēdo skobnin, jaunumės skatinami, naujo laimikio džuginami ir pasiryžę ant visko. Kapitonas Pakoša linksmai šildė savo širmą plauką prie jaunujių kaitros, o nesipurtė nei degtinės, kuria žemaitiškai išvardino „undenėliu“.

— Undenėlis ne vanduo, snapo jam negaila — sušuko, pakeldamas pirmą stiklę.

Susidaužė ir išgėrė.

— Pilkosios pristate, kapitone, lyg kad visa pulka vaišinti būtum užsimanęs. O vakarienė? O patarnavimas? — barė Stasius draugiškai seną giminai.

— Palauk! Šunis jus žinojo, kad jus barsuka nutvosit. Kai tik išgirdau ūvį, tuoj sukėliau trukšmą: viščiukus ant jiešmo! O mergaitės liepauj trinta plyta šveisties, kad ir raudonos ir balto būty.

— Taip-gi sugalvojo! Žino jos pačios, kaip pasipuošti. Kapitonas jau matyti pamiršai.

— Iškur?! Nesenai viena taip pamypo mane, kad net sutino.

— Turbūt jos veidas sutino, nuo ašarų.

— Žinoma! Mūsų Lietuvalitė kai myli, tai ir verkia.

Tuotarp ties durimis prabilo juokas ir čypimas. Kapitonas ir Stasius greitai nuėjo prie durų ir išėjo priemoni, išvarydami ištenais besiderančias „iš padorumo“ mergaites.

Keturios inėjo, tenvos ir gyvos, kai graikų kanoferos, tiktai visai kitaip apsitaissios: čevykas apsiavę ir laisvai sumegstomis ant galvų skarelėmis. Kiekviena neše torelių ištiestomis rankomis, o taip tankiai mynė kojomis, kad grindis kai būgnelis bildėjo. Pirmutinė — nesulančias inėjo Uršulka!

Mikolas paraudo ligi ausų, ypač kuomet žydarakė pažystamoji pubučiavo jį rankon, o jis ją galvą, sulyg tradicijos.

— Na ką? nesakiau! — užklausė išdidžiai Stasius.

— Na taip... tiesa... bet iškur ji čia atsirado?

— Pasamžiau ją vakar folvarkan.

— Tai... tai išties.

Nevezint nudžiugimo dėl Uršulko, Mikolas buvo lyg nepatenkintas; Stasius žinojo, jo gretinimos prie mergaitės ir turėjo manyti, jog Uršulka jo jaukinė. Ant nelaimės ji ja nebuvu. Iš jiedviejų susitikimo aiškiai matyti buvo, kad ponaitis ir mergaitė tik prisiriūti vienas antram, gal ir tiki viesas kitam, bet dar nebuvo arčiau susipažinė.

— Ot pasirinko sau Stasius ketvertą, net mieila žiūrėti! — gyrė kapitonas.

— Ką? patinka jos tau, Misiku? — Uršulka daili, o gal dar gražesnė ta Mariutė, lūpomis kai avietės.

Gretai pasotino pirmajį alkį, išlenkė po kelių didelius stikliukus, kurie po triūs ir nakties šalčio iškart laime nušviečia akis.

— O kad taip — pasiūlė Mikolas — pakvesti visas keturias kuopon?

Stasius iškart atsakė „galima“ — bet nesijuino iš vienos. Pono bei ūkininko padėjimas negalėjo nusilenkti prie tokio sėbravimo su tarnais. Bet kapitonas pritarė sumanymui:

— Ką-gi? drauge su šeimininkė — kodel ne?

— Ot gudruolis! — sušuko Stasius — tu, matyti, gretinies prie šeimininkės?

— Ne. Duokite man jaunu, atiduosiu jums šeimininkę.

— Kad jau taip moki, tai eik, kapitone, prikalbink.

— Pamatysite! — sušuko Pakoša sunkokai iš užskobnės pakildamas.

Neilgai telaukė. Kapitonas išvedė po rankos šeimininkę, sięk-tiek besiderančią. Buvo tai augalota, dar graži trisdešimtmeterė kaimietė, bet jau miestieškai pasirėždžius ir susišukavus — Mareelka, arba teisingiau ponai Mareelė. Tokios poros vedinos mergaitės ėjo drąsian, tačiau apdaudiai.

Susēdo skobnin visos keturios ant vieno suolo, kurį pačios prisislanko nuo sienos. Šeimininkė atsisėdo šale kapitono ant kedės.

Nieko toje puojoje nebuvė bakchanalijai panasaus. Mergaitės išgėrė po stikliuką, atsisukdamos nuo skobnio ir sėdėjo šypsodamos, bet ramios, lyg kad būtų pozavusios tapytojui savo nusmukusiomis ant pečių spalvutomis skarelėmis, jaunu, rusvu bei žydriu akių ugnumi, rausvu veidu apykaicių, yt vyšnomis ir kiek blandesniu, yt čerešnės. Mariutė turėjo išskubėti.

apie ją kalbama. Atsiduso trumpai ir vengė vyru žvelgėsi, kai bijasis žalčio akių magnetizmo paukštis.

Visu-drasiausia šaudė akimis Uršulka, o jos akių bronzinių pusračių apjuostos, ištiesu, šviesai mainanties, metė fosforinius spindulius.

GETE.

Wolfgangas Gete (Goethe), didis Vokietijos ir visame pasaulyje žinomas poetas gimė 28 rugpjūčio 1749 metuose. Nors jis buvo ir didžiaviriu, bet gimdamas buvo tokis silpnutis, kad kuone užtroško, ir dang darbo turėjo būvusie prie jo gimimo, kol ji atgaivino. Mat ir didžiausi pasaulio genijai gimssta kaipip paprasciausias mirtinas žmogutis. Jis gimė gana turtingoje šeimynoje, turinčioje pagarbos vieta draugijoje ir; mieste Frankfurte ant upės Mainos. Jo tėvas Jonas Kasparas nors neturėjo jokių valstybinės tarnystės, vienol savinosi Imperijos patarėjo titula. Jo motina gi pačio iš Tekstorė Šeimynos, kuri taipgi buvo labai gerbjama Frankfurte, mat motinos tėvas buvo vyriausiu miesto urėdinku, tai yra miesto teisėjui.

Vokiškai biografai ištyrė Getės genealogija net ligi viduriui XV. metašimčio, bet mės tą aplenimė, jei bent pažymėsime tiek, kad Getės protėviai pačio iš pietinės Vokietijos ir savo tarpe įvairiuose laiknose turėjo keletą poetų, muzikantų ir tepliorių; bet taipgi nestokavo ir kalvių, siuvėjų ir t. t.

Getes tėvas buvo gana apskaitęs, bet gavęs vienpusišką apšvietimą; todel jo pasauležvalga buvo gana siaura. Jis labai gerbė Romos klasikus ir dailininkus. Jis buvo labai darbustas, tvirtas persitikrinimuoje ir niekad neatsisakantis nuo kartų užbriežio tikslo. Užtai gi poeto motina, Katrė-Elžbieta turėjo suvisai kitokį pobūdį. Ji buvo linksma, gyva ir atvira; ji visame kame atrasdavo gerasias puses. Gaila, kad tik neturėjo gero apšvietimo, kuris tuomet mergaitėms retai būdavo suteikiamas. Ji 17 metų būdama ištekėjo už keturiaskimtis-metinio Getes; bet nežiūrint i didelį skirtumą amžiuje ji ji pamylėjo; o kada gimė pirmutinis sūnus, būstantis poetas, ji labai prie sūnaus prisirisko ir davė jam viską, ką ji galėjo duot. Šalip poeto, Getes Šeimyna turėjo ir daugiau vaikų, vienok jie išmirė jaunystėje, išskiriant Getes seserį Kornelią. Kornelia ir gi buvo prottinga, gabi mergaitė ir labai mylanti broli, tik nedaili.

Getes kūdikystė teko labai ramiai senoviškame name; jis mokinosi labai gerai, ypatingai jam sekėsi kalbos, nors gramatikos jis ir nemylėjo. Jis labai daug skaitydavo ir tėvas ji pripratino savo mintis išreikšti ant poperiaus. Ji judino įvairiausiai klausimai, taipgi ir religijos užduotis. Jai kūdikystėje galima buvo matyti tame būstanti panteista (visame matymą dieviškumo). Palinkimas prie poezijos taipgi labai anksti pas Getę apsireiškė: jis mylėdavo skaityti eiles.

Getes kūdikystė teko labai ramiai iki pradžiai garsiosios septynmetinės karės. Prasidėjus karui, Getes Šeimyno įvyko nesutikimai: tėvas ir visa Šeimyna stovėjo už Fridrichą Didžių ir gerėjosi jo pasiekimais; tuom tarpu tėvukas (senelis) laikė Austrijos pusę. Mažiukui gi Getei dang prisiėjo prisiklausyti nesmagumui ir iš to jis dar kūdikystėje persitikrino, kad žmonės po intekme netikru persitikrinimui nepripažsta net ir tikru užsitarančiui, ir jis nuo tada pradėjo neužsistiketi svetimomis nuomonėmis, o viska ēmësi daugiau pats kritiskai apsvarstyti. Karas vis tėsėsi; 1759 m. austričių bendrai francūzai užėmė Frankfurτą ir apsistojome mėnesių gyvenimuose. Getes namė apsistojome leitenantas, grafas Toranas, kuris nors buvo gana geras ir apšviestas žmogus, bet kaip priešas nekenčiamas. Getes naminis mokinimas buvo pertrauktas ant dviejų metų. Bet nėra to blogo, kas nešeitų ant gero; Toranas buvo labai didelis dailės mylėtojas, prie jo visuomet būdavo keletas geru francūzų tepliorių, nuo ju tai Gete ir išlavino savo dailiųjų skonių, pažino tepliorystės techniką ir išmoko praktiškają francūzų kalbą. Apleidus francūzams Frankfortą, Getes vaikai pradėjo vėl mokinis. Mokinosi viskai: kalbas, piešimą, ant piano grajiti, jodinėjimą, gymnastika ir kt. Gete pradėjo studiuoti net senovišką žydų kalbą; tiesa, jis tos kalbos neišmoko; bet užtai pamatiniai išstudavo bibliją, o tai buvo priežasčia religijinių abejinių ir Gete užsiinteresavo senovės žydų gyvenimui, o pasekmė to visko tapo parašyta prozoje episkopijai poema: „Juozapas“. Tuom laiku Gete buvo po intekme tolimos giminaitės, dievobaimingos merginos Klettbergen; vienok jai nepasiekė Gete padaryti dievobaimingu. Vėliaus jis ją apraše garsiam veikale: „Tyros dvasios išpažintis“.

(Da bus).

P. Norkus.

TOKOLOGIJA.

III

Kūdikių auklėjimo mokslo, nauji raštai. Kada kultura kyla augstyn, tada ir mokslas gauna naujus sumanymus ir literatus, kurie savo raštais da labiau apšviečia naujus sumanymus ir aiškiai parodo jū gerają pusę. Taip, nesena kai-kurių Amerikos organizacijų dvaro tarnų kasdininkio gyvenimo sa-sociologai pranešę, visuomenė, kad draugijoje stoka kūdikių auklėjimo mokslo literaturos. Delelito garsus Amerikos sociologas, Carnegies Kolegijos profesorius C. B. Davenport, paraše svarbų veikalą „Heredity in Relation to Eugenics“ (Prigimimas iš tėvų savykinose su eugenizmu — geru giminumu). Šis veikalas tik dabar išėjo iš-po spaudos, delto reikia ir mums, nors trumpai, peržvelgti.

Eugenika, tai yra veik tas-pats mokslas, kaip ir tokologija, — mokslas gero gimdymo ir auklėjimo sveikų kūdikių. Amerikos raštininkai kūdikių auklėjimo mokslo populiarizuoją po antgalviu — eugenika; Europos tūli raštininkai deda antgalviu — obstraktika; paseka latinų raštininkus. Kurie populiarizuoją kūdikių auklėjimo mokslo pagrąsių raštininkų mados, tai deda antgalviu — tokologija, kokią ir mės padėjome.

Prof. Davenport rašo, kad ant viso žemės kaimuolio gyvena 2½ milijardo žmonių ir gimsta kasmet visame pasaulyje 50 milijonų kūdikių; o Amerikoje 2½ milijono. Du šimtai tūkstančių vaikų, da neturintis 14 metų, kasmetas per blogą tėvų auklėjimą, prasikalsta prieš tvarką ir ramybę ir Suvienytų Valstijų teismai juos nuteisia i pataisos namus, už ką vaikai turi savo tėvų bausmę nukenčiai; tėvų kaltė tame, kad kūdikystės dienose nemokino savo kūdikių dorai elgtis su pašaliniais žmonėmis, kaip mokiniai kūdikių auklėjimo mokslas, bet davė ant gatyų su kitais vaikais voliotis, nuo ryto iki vakaro. Prof. Davenport aiškina, jog kada vaikai jau pradeda šnekėti ir vieni gali išeiti laukant ant gatvės, turi nesidraugauti su girtuokliais tėvų vaikais, nes blogi draugai ir gera žmogu ar vaiką išveda iš doros kelio ir pastato prie ištvirkusiu girtuoklių armijos. Jeigu aplinkiniose namuose gyvena girtuokliai žmonės, tai reikia tėmyti, kad vaikai nesidraugantys su kaimynų girtuokliais tėvų vaikais. Geriausiai yra gyventi, kada vaikai dar auga, tokioje vietoje, kur nėra girtuoklių ir nesimaišo iš girtuoklių tėvų arba ir taip blogai išankštę vaikų abazai, kokių netruksta kiekvienam didesniame mieste.

Prof. Davenport apie kūdikių prigimtą gabuma sako, kad visu mažiausiai kūdikių gema su poetišku talentu. Vieną sykį Amerikos psychologijos eksperai 96 kūdikius egzaminavo, kad dažinti: kokiai mokslo talente kūdikių gema daugiausiai. Po ištyrimo, psychologijos daktarai rado, kad iš 96 kūdikių nebuvu neivieno vaiko su poeto talentu; su literatu rado tik vieną kūdikį; su muzikos talentu 4; su retorikos 5; su technikos 8.

Taigi tas psychologijos daktarų ištyrimas, aiškiai parodė, kad labai, labai mažai kūdikių gema su poeto ir filosofo talentu.

Prof. Davenport, aiškiai parodo savo veikale, kad motinos, kurios vartoja alkoholi, gindo idiotus, kokie paaugė tautoje neša betvarkę; patys būdam i idiotais, vėl veda moteris ir gindo vėl silpnos proto kūdikius, ir taip vis daugina idiotų skaičių. Anot prof. Davenporto, valstybė turėtų idiotus žmones kontroliuoti kaslink apsivedimo; taipgi jeigu kuris jau yra pamišimo liga užsikrėtės, būtini reikti jam uždrausti išskirti savo Šeimyną bei vaikus gindinti; reikti išleisti tokie išstatymai.

Antra svarbi kninga kūdikių auklėjimo mokslo išėjo iš-po spaudos: „The Montessory Method in Eugenics“ (Montessores metodai gero gimdymo). Mare Montessory yra garsi italių daktarka ir pargarsėjusi žurnalistė italių laikraštyje; ji už tą veikalą 1898 metuose, Turine nuo pedagogų kongresu gavo dovaną. Veikalas gana indomus; nurodo, kaip reikia auklēti vaikus iki 14 metų, kokias kninges ir literatūrą turi skaityti. Svarbiansiu veikalo puošlu yra, tai Harvard universitetas prof. H. Holmes iliustracijos, kurios parodė, kaip vaikas turi gulėti, miegoti, kningas skaityti, valgyti, etc.

Toks veikalas būtų labai, labai naudingas i lietuviams, tėvams ir motinoms; nes pas mus del stokos kūdikių auklėjimo mokslo literaturos, motinos negali išsauktėti gerų vaikų; pertai ir laikraščiuose tankiai matome liūdnas žinutes, kad tėn i tėn mūsų jauni žmonės papildė juodą darbelį...

Mikas Stakėnas.

KAZYS PUIDA.

Laisvos Mintys.

(Kritikos bruožai.)

(Tāsa.)

Kelias, kurį pasirinko Weyssenhoffas, nenaujas; jis pamena net XVIII. metašimčio pabaigą ir anais laikais jis gana prakilniai skambėjo: „za naszą i waszą wolność“. XX-ame metašimčyje jis pasikeitė lenkų literatūroje kitaip ir tā historijinio obalio pasikeitimą kuopnikiausia motyvavo ir podraug išnuoči S. Wyspianskis savo dramoje „Wesele“.

S. Wyspianskio laikais lenkų literatūroje užtektiniai buvo rasoma ir kalbama apie dvaro prisartinimą kaiman; apie dvaro nusilenkimą ir ejimą kaiman kultūros bei šviesos žiburi nešant; apie relygiją — apie susidėjimą kūdikių auklėjimo mokslo populiarizuojančiu po antgalviu — eugenika; Europos tūli raštininkai deda antgalviu — obstraktika; paseka latinų raštininkus. Kurie populiarizuoją kūdikių auklėjimo mokslo pagrąsių raštininkų mados, tai deda antgalviu — tokologija, kokią ir mės padėjome.

Radikalio demokratizmo giminanti mintis tarp miesto darbininkų, tarp augstų mokyklų moksleivių negalėjo tylomis prieiti pro pažangesnį ar budresnį rašytojų būri ir iš jų tai gina skaitlinių veikalai, tā dvaro su kaimu suartinimo mintį gaivindami ir ją dailiojon literaturon įnešdami.

Tai buvo daroma — vienų žmonių ekonominių kulturių, o išdalies ir tautinių-kulturių reikalų atsiremiant; kiti gi griebėsi tos pačios priemonės vien tik ekonominių-luominų ar dar ankštesnių reikalų pasikliaudami.

Weyssenhoffas ima senąją priemonę, bet su jos pagalba nori naują mintį inkūnų.

Visuomenės-tautinių prietikai Lietuvoje historijos kaprizu suskaldyti ir beveik diametraliai skirtini. Čia materialė jėga ištautusios visuomenės dalelės rankose — sulenkėjusių dvarininkų nuosavybė. Ir be ekonominės kovos, Lietuvos verda dar kita, daug svaresnė — tautinė kova. Atbusi Lietuvos liaudis pasisakė norinti tauta būti ir susidūrė pirmos galvos su savais žmonėmis, bet jau savo ar nieko neturinčiais, ar nuslopintu to savotiškuo nujautimui, kuriam tik laiko reikia, kad atkustu ir savimi apsiskelbtu.

Iš šios tai jaunojo Lietuvos kulturos darbo ir pasiūla-suakmenėjusios dvarponijos buities semišių Weyssenhoffas medžiagos nanjajai savo apysakai. Tiesa, visas apysakos koloritas nepiešia ir nerodone vien, nei kitų bent kokio viešo darbo. Paimta ramus, tylus Lietuvos vieno kampo gyvenimas ir jis tik piestamas, jis vienu vienas. Nejnešama tėvai nei nesutikimų nei kitokij aržių gyvenimo paklausų. Beveik vieni geismai ir charakteristiskai tipinė buitis susideda vien šios apysakos turinė.

Ir šios ramios buities, iš šio tylaus užkampijo gyvenimo Weyssenhoffas tveria savo mintį, savo inkūnų idėją — tveria naujosios unijos kelius ir takus ne vien ekonominė reikalų atsižūrėdamas — jis jų visiškai nepaiso, — bet remia tā savo naujaja unią luomo ir tautybės skirtumais tarp dvaro ir kaimo.

Savo minčiai-ideja įvykinti, Weyssenhoffas suveda poron jaunu dvarponį Pucevičių su kaimiete Anielka. Visas jaunujių prietikis ramus, lygus, be jausmingųjų ekscesių, kokie pastebimi tarp kitos jaunujių poros prietikyje labai daug mystikinių elementų. Visas jiedvieju misticizmas slepjas tame ramume ir savimi pasitikintyje jausme ir toje, autoriaus neišreikštoje, rimtyje, kurios atsiremdamu įledu jungiasi poron, lyg kad tuo milžiniška darbą ne vien del savęs, bet del nesuskaitlinuojamos žmonių daugumos atlieka.

Dargi senio Pucevičiaus baimę, jog iš Pucevičių išgailinėti būsiai Pucaicių nėki kiti negalima išsiaiškinti, kaip tik tuo mystinės jaunujių sąjungos svarba. Čia pat pastebju, jog šioje apysakoje dinga kažkur visas Weyssenhoffo lietuvių neapkentimas taip žymiai „Unijoje“ apsireiškes. Matomai, ideos prakilnumas ir jos nepaprastas numylėjimas privėd autorių prie teisingumo bei teisybės.

Pucevičius — tai savo pašaknyje kultūros nesugadintas jaunas vyras rimatei ir filosofinai savo būtybę tveria ir, kas visų-svarbiausia, jis nerezonoja, nefilosofuoja, tik, rodos, ano mystikinio uždavinio vedinas, tveria savo ramą bei veiklų gyvenimą.

Visai kitoks Rajeckis. Ant šio žmogaus didmiesčio kultura visomis penkiomis išspaudė savo žymę. Ir prietikyje su Uršulka, nors begalo poetiškame ir dailiai nupieštame, taip ir metasi akin geismų bei geidilių pageidimas ir kova. Ir jei ne Laukinio, Uršulkos dėdės, baimę, jei ne jaunojo Pucevičiaus savo laiku išskiriamas tan jiedvieju prietikin, tai to romanso užbaiga visai kitokiai būtų buvus. Tiesa, nors tasai prietikis ir moralai pasibaigę, bet jis visgi paliko neįsildomą žymę paties Rajeckio sieloje, o Uršulkos gyvenimą visiškai suardė.

Šiame tā prietikyje Weyssenhoffas pabruaukė, jog Lietuvos net semmerges širdis moka neblogiai Džūljetos mylėti ir savo likimą didvyriškai nešti.

Žodžiaus Wessenhoffas to nesako, bet visas tiedvieuju jaunujių prietikis taip išskmiai apie tai byloja, jog kitos išvados padaryti negalima.

Išskmiai atsiliepja Wessenhoffas apie kitas lietuvių ypatybes.

„Draugai Lietuvoje vienas antru pasitiki“ (53). „Myli ir ilgisi žmonės toje šalyje“ (54).

Tarytum tais pasakymais nori jis pabraulti mūsų viršenybę prieš kitus.

Pucevičius apsivedimas su Anielka, tai yra toji naujoji unija, tas senas keliai naujai minčiai inkūnū. Ir šioje unijoje vienai nėra politinio elemento. Čia veikia vienai kitokis dėsnis: lietuvių tautinio judėjimo su-pratimas, pripažinimas ir išklimas jo realėn jėgon, su kuria jau ne tik skaityties reikia, bet su kuria visiems kitiems sluogsniams susilieti bei susivienyti reikia. To žygio reikalingumą formuluoja Weyssenhoffo apysakoje ne dvarponis, bet valstietis Trembelis:

— Jei mės susivienyti su ponais ir vienims geriau būtų. Žemę geriau išdirbtumėme, ir žydus nuo prekybos nugintumėme, ir burlokus nuo ezerų ir sodų.

Visiems lietuviams naudinga, Susiv. Liet. Amerikoje.

Nuo 1-mos d. Liepos mėnesio 1912 metų įvedė Skyrių pašalpos ligoje. Tas Skyrius yra svarbus netik dabar gyvuojančioms SLA. kuopoms, bet ir pašalpinėms draugystėms, kurioms daug geriaus ir naudingiaus yra prisidėjus prie Susivienijimo, vesti pirmyn savo narių šelpimo darbą pagal vienoda tvarką ir iš vieno centro.

1) Naujai tveriančiosios pašalpos draugystės nereikalauja gaišinti laiko išsięskant sau tiesių nuo valdžios: jos gauna čarteri iš Susivienijimo dovanai, tik reikia priduoti Susivienijimui tam tikrą aplikaciją, ir tuomi jos sučedys 30 iki 50 doleriu.

2) Draugystės nereikalauja išmesti 20 iki 30 dol. už spausdinimą konstituciją kas kelinti metai, mokesčių kningelių, įvairių blančių, nes iš SLA. viską gauna dovanai.

3) Mažose vietose, kur negaliama sutverti pašalpines draugystes nėstant užtektinai lietuvių skaitlais, ten lengvai galima suorganizuoti SLA. kuopą ir įvesti ligoje pašalpos skyrių nes 10 ypatų, neskiriant moterų, galiai sutverti tokią pašalpos draugystę, o tai nėra galima padaryti, neprisidedant prie SLA.

4) Lietuviai, blaškomi gyvenimo aplinkybių iš vienos į vietas, nenustoja buti nariais ir gauna pašalpą kiekvienam laike, nes, persikeldami į kitą vietą, nereikalauja išnaujoti jieškoti kokios pašalpinės draugystės ir prisirašyti, ir dar laukti 6 mėnesius kol pasiliks jos pilnu nariu kad gauti pašalpą.

5) Draugijų nariams, taip kaip ir SLA. nariams, naudinga prigulėti prie SLA. visapusiškai pažvelgus. Kožnas gauna savaitinių laikrastį dovanai, ir SLA. išleistas kninges už pusę čienios, posmertinė nemažiau kaip \$150.00 ir ligoje pašalpos po \$6.00 savaitėje, o mokėti reikia nekiek daugiau, jai dar nemažiau kaip i pačia pašalpos draugystę.

Mokesčių iš pašalpos skyrių 30 centų mėnesyje. Už 6 mėnesius tampa pilnais pašalpos Skyriaus paraias.

Visi SLA. nariai turi tiesą prisirašyti prie ligoje pašalpos skyriau be aprubėžiavimo amžiaus, mokesčių laipsniškai išstojimo mokesčių iki 45 metų amžiaus, žemius parodytu budu:

Nuo 18 iki 30 metų amžiaus \$1.50; nuo 30 iki 35 metų \$3.00; nuo 35 iki 40 metų \$4.00; nuo 40 iki 45 metų \$5.00; nuo 45 metų amžiaus ir augščiaus \$6.00.

LAIPSNIAI:

Amžis	\$1500.	\$300.	\$600.	\$1000
Nuo 18 iki 30	\$2.50	\$3.50	\$4.50	\$5.50
nuo 30 iki 35	3.00	4.00	5.00	6.00
nuo 35 iki 40	4.00	5.00	6.00	7.00
nuo 40 iki 45	5.00	6.00		
nuo 45 iki 50	6.00	7.00		

Norinti prigulėti prie pašalpos skyriau butinai turi prigulėti bent prie vieno apsaugos skyriau, visi mokesčiai į abudu skyriu turi būti mokami kartu pilai už visą mėnesį ar daugiau.

Reikalaudami daugiau informaciją kreipkitės pas kuopą viršininkus arba pas Centro Sekretorių, paduodami savo pilna adresą.

SLA. Centro Sekretorius,
A. B. Strimaitis,
307 W. 30th Str., New York,

LIETUVIAI PARYŽIUJE.

Paryžiuje šiemet baigė augštėnės mokslius dvi lietuviatės: P. Česniutė Sorbonnoje literatūros (lettres) skyriu ir A. Kontauytė visuomenės mokslo skyriu, Ecoles des Hautes Etudes Sociales mokyklą, kurioje yra p. J. Gabrys profesorium; ant egzameną gynė tėzę „Le reveal national de la Lithuanie“; oponentais buvo prof. Seignobos, Letacounoux ir J. Gabrys.

Liepos 13. 1912 m. atsibuvo vienės TMD. 105 kuopos susirinkimai. Susirinko veik visi Paryžiaus lietuvių.

Susirinkime dalyvavo iš Amerikos į Paryžių atvykės p. A. Povilaika, TMD. išsiminkas, garbus tautietis, nenuilstantis mūsų taučios gaivintojas.

p. Povilaiko papasakojo susirinkusiams apie buvusį ir dabartinių TMD. stovį, apie svarbumą darbą leidžiamą Dr. A. Garmaus raštą iš Biologijos ir Bakteriologijos ir kun. Žilinsko raštą. Keiliais aiškiai žvilgsniais nurodinėjo naudingumą prisidėti prie taip svarbujos mūsų tautai organizacijos, kokia yra TMD. Toliau pirminkas p. J. Gabrys perskaite iš organo — „Vienybės Lietuvinkui“ paskutinioje TMD. Seimine.

Ant pabaigos p. Povilaika keiliais žodžiais papasakojo apie liečių gyvenimą Amerikoje. p. Povilaika tikisi atlankytis visas Europos TMD. kuopas ir patyrus jų dabartinį stovį, pranešti Centro Valdybai.

p. St. Pečiulionis iš Petrapilės papasakojo apie petrapilio gyvenimą ir apie L. M. D. susirinkimą Vilniuje. P. Banys.

Berželio 17. čionai pribuvę orlaivininkas su savo orlaiviu. Žmonės, pamatė apgarsinimus, laukė su nekantrybe. Orlaivininkas apsirinko sau vietą, šalę miesto, kur yra tam tikras plecius lenktynėms arkliais ir dviračiais. Žmonių prisirinko daugybė. Tiketai buvo nuo 50 kap. ir augštiau. Muzikė grajino pulkava dovanai, — užtai, kad visas pulkas žiūrėjo dovanai. Mat ir kareiviams parodo civilizuoto sveto galybę, norint juos pačius laiko dideliaiame tamsumę.

Orlaivininkas buvo jaunas ir dailus vydas, amerikoniškos išvaizdos. Pasikėlė į orą penkis kartus, ir pusėnai biegliai po orą skraidė. Pirmą kartą vienas, o po tam su pasažieriu, katras priekė jam 10 rublių! Kas norejo pakilti oran, nesigailėjo dešimtinės. Muzikantams negalima buvo žiūrėti į orlaivį, nes reikė žiūrėti į gaidas; bet aš nors viena ake žiūrėjau; tik išgirdau: „ah ty lošad, čto putaše!“

Kareivų Plevesa.

LIETUVIŲ ATSTOVAI DŪMOJE.

Kalbant apie mūsų atstovų veikimą Dūmoje, reikia turėti omenę, jogei rinkimų taisyklės lietuviams labai sunkios. Kauno gubernijoje lietuvių atstovų išrinkimas prideri nuo sutarties arbata su miestelėnais, vadinas, daugiausiai žydais, arba vėl su dvarininkais, vadinas, lenkais. 1907 m. pertaisius rinkimų išstatus, vienas atstovas turi būtinai tekti rūsams, kitas miestelėnams, trečias žemvaldžiams; taigi lietuviams belieka tik tris atstovai išsirinkti iš savo tarpo, ir tuos lietuvių tegali išrinkti, laikydami kuo didžiausios vienybės. Sumažinta ir Suvalkijos Lietuvos atstovų skaičius, — beliko vienas. Lietuviai atstovai ligšiol teptateklavio tiktai iš valsčių; o kadangi prie valsčių prisirašė negalėjo ligšiol pasilikti tie, kurie išėjo augštūsius mokslius, tai ir lietuvių atstovai trečioje Dūmoje tegalėjo patekti mažamoksliai valstiečiai. Tokiai berods ir buvo visi tris Kauno gubernijos atstovai. Tiktais Suvalkijos lietuvių, kame rinkimų tvarka kitoniška, galėjo išrinkti atstovą, išėjus išaugštėnus mokslius.

Tuos suvaržymus prašalinti patis lietuvių negali. Blugesnis kitas dalykas, — tai tas, kad mūsų pačių atstovai Dūmoje iš-pat pradžiu nesutvėrē gryno pamato. Atstovai Keinys ir Požela beveik niekuo nepasirodė Dūmoje per tuos penkerius metus. Bulota rodas labai daug kalbėjo, bet kažkodel lietuvių reikalai per tas kalbas nežymiai iškelti paliko. Nuolat jisai iš sakyklos kėlė rusų gyvenimo klausimus, apie kurių ižykinimą tuom tarpu da nedaužės ir rusų atstovų teprasita. Tuo labajam nepatogu tokius klausimus kelti svetimtaučiu, kurio visados kitoniškai Dūmoje klausoma, negu rusu.

Mūsų 3 astovai prisirašė Dūmoje prie taip vadinamosios „Darbo Kuopos“, kurios reikavimai nevisuomet tetinka mūsų kraštui, nesa jie sustatytai, išsiūrint į vidurinės Rusijos valstiečių gyvenimą. Toje darbo kuopoje, prie kurios tepriguli 11 atstovai, tera 3 su didesniu mokslu; todėl ji ne negali turėti bent kiek žymios intekmės Dūmos darbuose. Yra tai antroji po socialistų kuopa. Bulota buvo užsiemės tos kuopos vadovavimui (buvo jos Essex pavieto, paskirtas del pu-

pirmininku), todėl nei neturejo laiko plačiau tyrinėti mūsų krašto reikalų.

Kitaip rods buvo išėję ketvirtas iš lietuvių atstovas, Kuzma. Iš pradžios jisai buvo prisirašę prie socialistų kuopos; bet paskui atsitraukė iš tos kuopos. Palikę vienas, Kuzma mėgino rinkti žinias apie ganyklas mūsų krašte; svarstant tąjį klausimą komisijoje, teiraudavosi apie mūsų krašto reikalų, kiek mokėjo; mėgino labjau taikinties prie mūsų krašto gyvenimo reikalų.

Lietuvių atstovų susiskaldymas, išsiblaškumas po išvairias gražas, stoka tarp jų vienybės, sumažino lietuvių atstovų intekmę, kuri ir be to labai nedidelė.

Vilniaus gubernijos, nors tėra 7 atstovai, tačiau jie tuoju sudarė savo kuopą. Prie jos prisidėjo ir Vilniaus gubernijos valstiečių atstovas, lietuvis Cijunėlis. Bet mūsų atstovai nepadarė vieno tvirto, Lietuvos atstovų bloko.

Dabar artinasi rinkimai į IV. Dūmą. Kandidatams į atstovus reikėtų statyti šiuos reikalavimus:

1. Turėtų jie būti ne vienos kokių mažos partijėlės, bet visos tautos atstovais, visų lietuvių, arbent žymios jos daugumos; turėtų atstovauti Dūmoje ne vienos kokios kuopos reikalus, bet lietuvių daugumos taip, kaip ta dauguma juos supranta. Permažai turime Dūmoje savo atstovų, kad dar galėtumėme skaldyties tarp savęs.

2. Tarp lietuvių atstovų Dūmoje turėtų būti didesnis vienodus, sutartis veikime; turėtų jie sudaryti savo kuopą, kaip ją turi lenkai arba musulmanai, ir tiktai jau tarp savęs susitarę galėtų jungties prie kokios didesnės Dūmos atstovų kuopos, jei paširodytu reikalas.

3. Rinkimose reikia būtinai lietuviams laikyti knodidžiausios vienybės, nes tada tikta gali savo atstovus išsirinkti.

4. Lietuvoje yra didelis skaitlius valstiečių savyžemiu, ir smulkių bajorų, užimantių mūsų gyvenimę žymiai vietą; bet jieims ligšiol neduodavo balso gerai susitarusi didžiųjų dvarininkų kuopą.

Tiem smulkiesiems žemvaldžiams reikia rinkimose vienyties, kad nusisiųsti į Kauną savo rinkikus. Prie to paties rinkėjų būrelis prideri ir kungai, turinėjai balsa. (Pagal A. K. „Vienuolę.“) J. K. Mikas.

EAGLE ROCK.

Allegheny kalnai, leisdamiesi iš šiaurės pietų link, užkludo ir šiaurinę dalį New Jersey valstijos. Keletą mylių atstu nuo Newarko į vakarus, tėsiavę į šaką, susidedanti iš uolinių kalnų ir plokštkalnių, kurie apričia ir aptveria iš vakarų pusės daug miestelių, palikdami juos dauboj; kuri tėsiavę ir leidžiasi laipsniškai žemyn į Atlantiką. Viršūnės iš kalnelių, vadinamų „Eagle Rock“ o Sutemo. Ant viršų miestų pradėjo žaisti ugnies. Štai mažos ugninės kometas laiks nuo laiko raižo orą. Čia vėl iškilsta ugns, apšviesdamas budavones, — vienar raudona, mėlyna, žalia spalva, kitur — balta, geltona, rausva —; čia vėl lieja iš augsto ugninės lietus; maži ballonukai sklando po debesiai ir spindi jie, panašiai žvaigždėms, ir vis lekia tolyn, tolyn, išnykdami kur tai erdvėje. Ant kalnų tyluma; tik retkarčiai žiūrėtojai daro vieni kitiems patemijimus. Apačioje už, traška, rodos, kad viskas, — ir kančios ir linksmibės tų miestų susilio į tą abelinę užima.

4-ta liepos, tai — historiška šventė Suv. Valstijų.

1776 metuose, 4-toj liepos buvo apskelbtas neprigulymės 13-kos valstijų nuo Anglijos. Nuo to laiko prasidėda nauja era neprigulymų Suv. Valstijų Amerikoje. Pamainėjimui tų nusidavimų visose valstijose tą dieną yra švenčiama, ir kiek vienas namas apskaičiuoja vėliau. Tą dieną didis, mažas — visi šaudo, dalo triukšmą. Paskutiniuose metuose, išvengimui nėlaimingų atsitikimų per šitą dieną, valžia užgynė pardavinėti sprogtamąją medžią.

Reikia išvengti upeli liuosibės ir sutikimo, kurie nuplauja visą nežmoniškumą iš žmonių tarpo ir skelbia sutikimą bei meilę visoje žmonijoje.

Jieškokime, jieškokime tos žmoniškumo skrynios raktą! Nes tik jisai mums atidarys sutikimą, meilę ir išmintingą gyvenimą, kuriuo mės jau nuo senų laikų troškame.

FOLKLORO MEDŽIAGA.

1 vienas — krienas;

2 dujai — buzai (pavardės žmogaus).

3 tris — nepratr...

4 keturi — nieko neturi.

5 penki — į dangų žengi.

6 šeši — višta peši.

7 septyni — eimi peštynėn.

8 aštuoni — eimi pakluone.

9 devini — eimi aglyne.

10 dešimts — niekas neišsim.

Šiurkštus.

Kačerga karkė, višta šokinėj, gaidis trepinėj, musė maišinėj, meška dirbo šarmą, trinks vilkeliu galvą.

Šiurkštus.

ZMONIŠKUMAS.

Zmonišumas, žmonišumas! Tai viso pasaulio valdytojas. Nėra kito žodžio brangesnio, už žodžių „žmonišumas“; delto ir žurnalistai tankiai, tankiai laikraščiuose rašo: — reikia, reikia, žmonišumas yra drangios gyduolė, kuri suartina ir subrolina žmonišumas!

Jeigu paklaustumė filosofą: — „Kai reiškia žmonišumas?“ Filosofas atsakyti

VELIAUSIOS ZINIOS.

PASIMIRĖ JAPONIJOS KARA.
LIUS. Liepos 29. pasimirė Japonijos karalins, Mikado Mutsuhito, kuris buvo japonų valdovu net 45 metus. Gimė jis buvo 1852 m. Šito Mikado viešpatavimas buvo vienas iš garsiausių Japonijos historijoje.

POLICIJOS SKANDALAS. Naw Yorke arėstavo policijos oficierių Ch. Becker. Išsiaiškino, kad jisai dalyvauja nužudymo, lošikų karalius... Rosenthalo.

AMERIKONAI BĒGA IŠ MEXIKOS. Šimtai amerikonų atbēgo ī El Paso, Texoso. Jie bēga iš Mexikos, nes mexikonai maištiniukai rengiasi amerikonus išmušti.

STEBŪKLINGA KEPURE.

Vienas vokietis, kuris atvažiau Peterburgan gyventi, nusipirkė kepure. Pirmą kartą jis išejo pasivaikščioty su nauja kepure; ir kada jis sugrižo namo, tai atrado savo kišenę dvi šernuoles su pinigais, apie 50 dolerių. Ant rytojaus pagrįžęs iš pasivaikščiojimo atrado kišenęje 4 šernuoles. Trečią dieną — vēl tiek pat. Tada jis nuėjo pas polijos viršininką. Viršininkas nusintė kartu su vokiečiu šnipą pas kriaucių, pas kurį jis pirkė kepure. Kriauciū pasakė, kad jam atnešę nepažistamas žmogus anglisko audelko, kokio jis dar nematė, ir užsakē 15 kepurių. Jis padirbo jas, o kadangi da šmotelis liko, tai jis padirbo ir da šešioliktā kepure, kurią ir nupirkė sūsi vokietis. Šnipas pasekė vokieti, kada tas ējo pasivaikščiot. Tada stebūklas išsiaiškino. Kepurė buvo ženkla keleto vagilių, kurių tuštino kišenes. Ir katras iš drangijos gaudavo pinigų šernuolet, tai turėjo jį imesti kišenę į žmogaus, kuris nešiojo tam tikrą kepure. Kada vagiliai sudeivavo, tada jie pasidalindavo pinigus. Rusijos policija, su ta kepure, ir sugaudė visus vagilius bei pasodino kalėjiman.

(Iš „The Youth Companion“).
Vytautas Širvydas.

J. Šeinias.

Gryna nuskute

Tautininko Skrylio išpažintis.

Jau senai girdėjau nuo žmonių, skaičiau iš laikraščių: „Gržk sa vo tėvynę, jeigu turi proto kakte, gerbi prabocių kaulus; o gržk!“ Ar taip jau ingriso į tū laikraščių šauksmai, ar gal aš truputį padūkau, tik paėmiau ir nusprendžiau sugrižti.

Ak sunku buvo atskirti su šiltai išėdėta vieta ir su puskvailių prokuroru; da gailiau buvo paliki ji kitam; bet ne ką beparadaryti — tautininkystė mane susriebė. Ji galinga ir neine imėti: tik panorės ir pasiduosi.

Manau blogai būsiu nuvažiavus iš laikraščio, kad ir tėvynėn: ten tavęs niekas nepažista, neis taip greitai pagalbos jieškoti. O žinioje aš, advokatas, noriu kuodidžiausiam skaičiu padėti. Ne kam gi žmogus ir jaunas dienas žūdei, krimtai kninges, knaisiosi „zakonnų svodus“!

Tat tai labjansiai ir gesino tau tininkystės ugnį.

Smarkiausiai tėvynės jaunams užplūdus mano širdi ir pikčiausiai intužus kitiems dvasis gaivaliams, gimė, rodėsi, mano laimė, iškilminga mintis.

— Gi dahar tėnai, Lietuvioje, yra puikiai išsiakojus aukos mada! Aukos kulturingiems, labda ringiems, pramoningiems ir kitongiems reikalams. Pabersiu je vietoje paminklų statymas mil jems koki šimtoką ir jau būsiu žinams vyrams, kaip girtuokliau-

pažintas nuo mažo ligi didelio. Visi lietuviai tik ir jieškos-klaus mano patarmi-pagalbos. Eis-plauks, lac prasiplėše. Nespės mano Jokubas nei durių atidarieti. Pelnysiu daugiau, negu čionai.

Tas sumanymas iškarto iškėlė mane iš intupėtos, gausiai ramios vietelės. Nieko negelbėjo nei gražtės-pačios, Kazaniaus totoraitės atkalbinėjimai, nei jos ašaros. Kas gi, pagalvojau, boba kad ir gražus daiktas, bet ne protinges. O jos deltot jau nujausia kas...

Beje, ir pinigų tam tikslui, taip sakant, dovanai susirado. Liepiau išparduoti jakutams ir kamėdalams visus senus rakan dus, baldus, apnešiotus drabužius, ant kurių nemažai teko uždirbtai. Taip-pat gerokai išoko ir nuo perlaidos vietas. Išlaidas gi kelionei išrašau būtent ekskursijos naudai. Vienu žodžiu nenu skaudžiau savęs.

Siberija besitikėjau pamatyti jau gal tik iš kito pasaulio.

Netrukdomas perėjės tėvynės rubežius, visugreičiausiai puolau pirmom pasaikiusion mūsų laikraščių redakcijon.

— Noriu aukoti! — drąsiai pasiskiau stačiai žiūrėdamas redaktoriaus akysma.

Kokiems reikalams gerbia masai teikses? — taip švelniai, taip lipšniai, galvą persukęs kiek šonan, jis manęs paklausė, kad as iškarto lac name pasižaučiau.

— Labausiai kooperacijos, komercijos ir Gimdinio paminklui.

— Is triju paminėtu, paskutinius fondas da neatidengtas.

— Tai duokite man tū fondū su raša.

Redaktorius pasilinko ir atsargiai, pagarbingai ištraukė jį iš skobnio.

Nustebau net. Visa litanija.

— Viso labo trisdesimtis tris, — pats redaktorius, dėl mandagumo, pagailėjės mano laiko jos perskaitymui, apriškė.

— Trisdesimtis tris! Trisdesimtis tris! — pakartoju, gerai pasverdamas savo omenyje. — Po rubli tik ir tai kiek! O po rubli aukoti tai niekas ir domos neatkrepis.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po daugiau, ar po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

Tiesa, tasai laikraštis išminėjo, kartu su pagarbų titulu, mano pavardę per visus savo fondus, norėjodamas išrašyti. Gal būčiau ir po mažiau paskyrės, bet, mano nuomone (o aš tat stipriai esu patyręs nuo mokyklos suolo) skaitlinė 5 visados esti laiminga.

</div

Telephones 2320 Greenpoint.
Lutkauskas ir Garšva
 Graboriai ir
 Laidotuviai
 Direktorai.

PARSAMDOME KARIETAS
 veseliomis, krikštynomis ir šiaip pasivažinėjimais. Atsišaukite ypatiškai
 Ofisai atdaras dieną ir naktį.
 227 Bedford Ave. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

Nauja Krautuve

Atidariau naują krautuvę visokiu
Vyrisku Drabužiu

 KAS TIK VYRAMS REIKALINGA.
 Kaip pavasarinių taip ir vasarinių.
 Reikale kreipkitės pas savo tautieti.

Peter T. Markevich
 131 Grand St. Brooklyn, N. Y.

BIRUTE

LIETUVIŲ TAUTOS
 VEIDRODIS.

Savaitinis laikraštis skiriamas
 visiems lietuviams.

„BIRUTĘ“ išeina kas pėčnys.
 Tilžėje (Mažojoje arba Prūsijoje).

„BIRUTĘ“ yra vienatinis prūsų lietuvių laikraštis, kuris visu pasižentimu darbojasi atgavinti savo brolius tautiškai.

„BIRUTĘ“ spausdinama lietuviškomi raičiūmis išeina grynoji lietuvių kalboje.

„BIRUTĘ“ jau eina trečius metus ir supažindina savo skaitytojus ypačiai su reikalaus prūsų lietuvių, šalė to praneša apie lietuvių tautišką ir kultūrą kiliamą Didžią Lietuvą, Amerikoje ir Anglijoje.

„BIRUTĘ“ nori būti „apžvalga“ visoms apžvalgomis, ant kiek jai pasiseks tą įvykdinti, prigulės nuo savo tautiečių.

„BIRUTĘ“ tekainuoja visos Suvienytose Amerikos Valstijose visiems metams tiktais \$1.50.

Friederme, kiekvieno lietuvių yra išsirašyti „Birutę“, tuomi parėmia reikalaujančios prūsų lietuvių ir kartu visos lietuviškos tautos.

„BIRUTĘ“ galima užsisakyti per p. J. J. Paukštį, 120-124 Grand str., Brooklyn, N. Y., kuris yra „Birutės“ atstovas visos Amerikos.

Telephones: 3254-T-Market.

Daktaras
Jonas J. Kaškiaučius

Gydęs yra, moterų ir vaikų ligas, pagelbsti prie gydymo.

VALANDOS: Nuo 9-12 ryt. nuo 6-8 vak.

88 Jefferson Str. prie Ferry Str. NEWARK, N. J.

DAKTARAS TIESŪ

Julian Czupka
 Advokatas ir Notary Public

Ofisai:

3 N. Main St., Wilkes-Barre, Pa.

kasdien.

138 S. Washington Ave., Scranton, Pa.

Panėdėliai ir ketv. nuo 6-7 vak.

Užsienio provos Wilkes-Barre ir

Scranton. Teipgi pas skvairas pa-

lidujimus (daviernastis) išspurinu-

Rosijoj ir Lietuvos.

Bukie Vyras!

Ruptura
 Varicolee
 Prapnuole pajiegos
 Užnuodintas kraujas

ATIMA JUMS VYRISZKUMA

Dr. Alex. O'Malley
 (Specialist)

DR. O'MALLEY BUDAS

Visados išgydo!
 Išbandyta per 30 metų!

Be peilio ir vaistų!

Išrasta per mane!

Naudojamas tik mano ofise!

PRASARGA -- Darbininkai, katrie pas mane dirbo, gal sakyti kad jie žino mano metodą ir pagal ją gydo be operacijos, jie gal ir pamagdžioja mano raštus. Bet randasi tik **Vienas Dr. O'Malley Budas** ir naudojamas tik **Mano Ofise**.

Aš nedrukoju jokiui gromui ligonui, kadangi atsilankymas į mano Ofisa parodys jums, kad turiu daugybę gromatų ligonų iš visų šalių pasaulės, kurie tapo išgydinti.

Prisiųsk 2c. markę už knygulę padabintą paveikslą apie ruptura.

Dr. Alex. O'Malley

158 S. Washington St.

Wilkes-Barre, Pa.

Galima susikalbėti lietuviškai ir lenkiškai.

Pirmutinis lietuviškas Jamaika ofisai dėl darbininkų.

Iš Brooklyno imkit ant Broadway Cypress Hills kara, persimaiyant ant Jamaican ave. karo, išlipt ant Rockaway Road, eit po 1000 iki Lincoln ave.

A. Švirmickiutė-Salucka
 204 Henry St. Jamaica, L. I.

Tel. Jamaica 493 R.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS

pas

JonaKulboka

SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,
 VISOKI VYNAI,
 KVEPIANT CIGARAI.

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.
 (kampus Wythe ave.)

Konkursinis

Geografijos Vadovelis

Kaina 75c.

Apdiryta \$1.00.

J. J. Paukštis & Co.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

VISŪ ATIDŽIAI!

Pas mus galima gauti visus	20
Vidūno raštus.	
Mūsų uždavinys	90
Slaptinga žmogaus didybė	30
Mirtis ir kas toliaus	25
Gimdymo slėpiniai	40
Žmonijos kelias	20
Visatos saranga	20
Likimo kilmė	40
Apšvietimas	30
Kur protas? (vieno veiksmo komedija)	25

Piktoji gudrybė (vieno veiksmo komedija).

Jonuks mergų bijas (dviejų veiksmų komedija)

Tėviškė (vienveiksmis dramatiskas veikalas)

Lietuvos varpeliai (muzikos veikalas)

Kurie norite gauti augšciau paminėtas kninges, malonėkite kreiptis šiuomis adresu:

J. J. PAUKŠTIS,
 120 Grand St.,
 Brooklyn, N. Y.

Jan nuo keliolios metų Brooklyn, New York, gyvuoja VIENATINĖ IR DIDŽIAUSIA LIETUVIŠKA APTIEKA, PROVIZORIUS, VINCO J. DAUNOROS, kurio tikslu yra apsaugoti savo vienaučius nuo visokių agravikų ir gydyti juos iki rai geromis ir pasekiningomis gydymėmis, nuo visokių ligų ir kuno silpnybių.

LIETUVIŠKA APTIEKA savo ilgy metu priyrina išnardo daugybę specjaliziku gydymų.

Tarp kitų aptiekos sandėliujei skrautus ir gauumas sekantių ligų.

Krauso Valytojas \$1.00 Del išvarymo soliterio \$3.00

Gyvastes Balsamas 75c Del lytiškų ligų 50c ir \$1.00

Nervų Suprietojas \$1.00 Nu Reumatizmu 50c ir \$1.00

Vaistas nuo vidurių 50c. ir \$1.00 Nu kojų prakaitavimo 25c

Nuo kosulio 25c. ir 50c Gydanti mostis 50c

Nuo gerklės skaudejimo 25c. ir 50c Antiseptiskas muilas 25c

Skilvinės proškos \$1.00 Antiseptiskā mostis 25c

Pigulkos del kepenų 25c Nu dusulio 50c

Nuo galvos skaudėjimo 25c Proškos del dantų 25c

Nuo kojų nuospaudėjimo 10c. ir 25c Nu kosulio del vaikų 25c

Nuo dantų gėlimo 10c Kastoriaj del vaikų 10c. ir 25c

Nuo persalimo 25c Nu viduravimo 25c

Plaukuo stipriotojas 25c ir 50c Specjalistika tikrai lietuviška

Linimantis arba Expelleris 25c Trejanka arba Trejos Devynerios 25c

Anatharynas 25c nerios 25c

Nuo kirmalių 25c

Teip-pat iš Lietuvos pargabentos visokios Lietuvos gydancio žolės, saknis ir t. t. Kokios tik yra žolės ir žolinių varotojams.

Reikalauskite prisintuotum Catalogo su aprašymais musų gyduoliu. Kreipiantiesiems per laikus arba asmeniškai duodame tikrai sažinimus ir teisingus patarimus klekyvėje ligos.

Jeigu jums brangi yra jūsų sveikata, tai tuojuose reikalauskite gyduoliu rašydami arba atsilankydami į LIETUVIŠKA APTIEKA

VINCAS J. DAUNORA

APTIEKORIUS

229 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

PIRMAS
 LIETUVIŠKAS
 Fotografistas
 ir Maliorius
 Geras darbas.
 Vidutiniška cienia.

G. BENSON,
 328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Antanas Stašauckas.

Lai labai puikiuoje vietoje salinias, užlaikaujančias gėrimus ir kvepiantius cigarus. Lietuviai, nepamirškite atsilankytis pas savo vinentauti.

No. 2 Cor. Nesbitt ir B.

EAST PLYMOUTH, PA.

GERA PROGA!

Gramatika angliskos kalbos mokyti be mokytojo (apdaryta) \$1.00

Vaiku Draugas arba kaip mokyti mokyti ir rašyti be mokytojo... 15c

Naujas Budas mokyti rašyti be mokytojo... 10c

Aritmetika mokinimuisi rokundu, su paveikslais (apdaryta)... 35c

Viso \$1.60

Kas atsius iškirpes šią apgarsi

nimais iš "Vienvę Lietuvninku"

ir \$1.00 per money order, tai gaus

visus 4 knygias 60c. pigiau.

P. Mikolainis

Box 62 New York City

Telephone 2427 Greenpoint

VIENATINĖ IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA

AGENTURA

Parduodam Szifkortes ir siunciam pinigus.

Jan nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES keliančiems į Lietuvą arba norintiemis parsikvesti iš Lietuvos savo gimines ar pažinstamus į Ameriką, visados parduodam Šifkortes knoteisingiausia į kur tik nori, ant greičiausiu ir geriausiu LAIVU už prieinamą prekę. Kurie pas mus pirk Šifkortes, kelionėje neturėjo nė jokio klap

